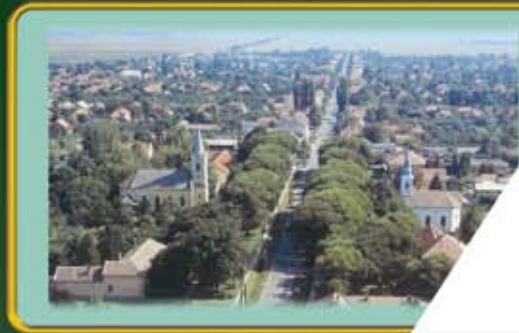

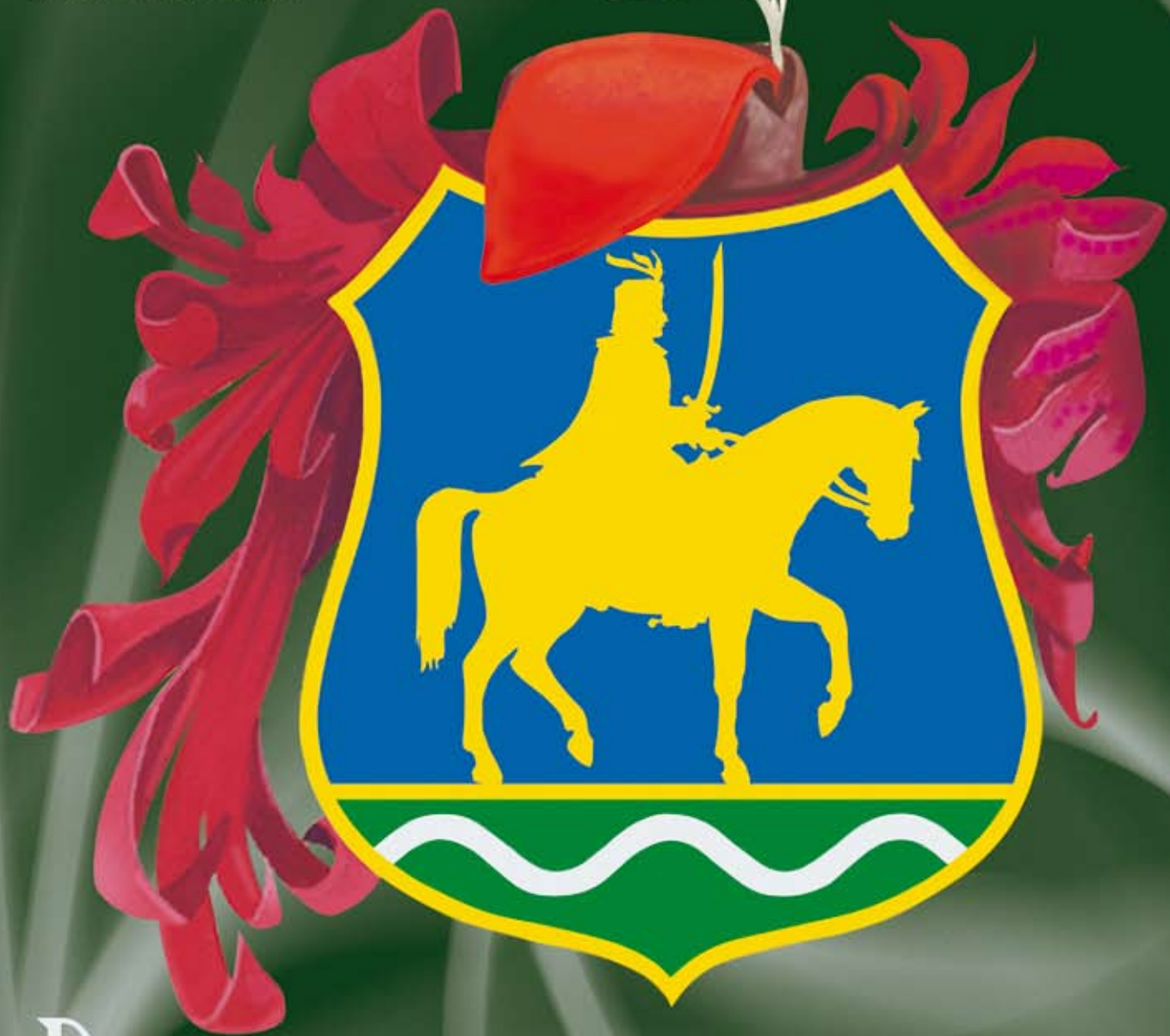
Ára: 230.-Ft

RÁKÓCZI
Falva

RákócziFalviak Lapja
2009. Hatodik szám

RákócziFalva város
2009. július 1.

Címer és borító : Papp Imre

SAJTÓBEMUTATÓ

Rákóczi-falva város 2009. július 1.

2009. július 1-jétől Sólyom László köztársasági elnök Balatonkenese, Beled, Budakalász, Mágocs, Mélykút, Medgyesháza, Újkígyós, Mezőkeresztes, Sajóbáony, Csanádpalota, Rácalmás, Jászkisér, Rákóczifalva, Tápiószele, Zsámbék, Igal, Nyírmada, Vaja, Gyöng, Nagymányok, Vép, Pacsá településeknek adományozott városi címet.

Az Önkormányzati Minisztérium épületében megrendezett ünnepségen mutatkoztak be Magyarország új városai.

Az eseményen Varga Zoltán önkormányzati miniszter köszöntötte a 2009. évben városi címet kapott településeket, melyeket többségében a polgármesterek képviselt. Ünnepi beszédében elmondta, hogy minden civilizációban voltak városok, némi történelmi áttekintést is adva erről. Mint megtudtuk az a nagyközség kezdeményezheti várossá nyilvánítását, amely rendelkezik a megfelelő infrastrukturális feltételekkel, a társadalmi igények kielégítéséhez szükséges intézményrendszerrel és kistérségi szerepe is van. Ezzel a döntéssel a magyar városok száma 328-ra növekedett. A 22 új várostól a lakosság joggal várja el az élhetőbb környezet megteremtését és be kell tölteniük a térségi szerepet, amit vállaltak pályázatukban.

A rövid beszédet követően miniszter úr még részt vett a közös csoportkép elkészítésében, de sajnos a koccintáson – ahol a megjelent helyi sajtók képviselőinek lehetőségük lett volna polgármestereiket egy gratuláció erejéig lefotózni – már nem tudott részt venni. A pohárköszöntőt Dr. Forgács Imre szakállamtitkár úr mondta.

Szerkesztőségünk ez úton is gratulál mindazoknak a településeknek, amelyek 2009-ben városi rangot kaptak.

VÁROSHÁZA

JÖVŐKÉP

Megkérdeztük városunk polgármesterét

Mint ismeretes, Sólyom László köztársasági elnök úr 2009. július 1-jétől várossá nyilvánította másik 21 magyarországi nagyközséggel együtt Rákóczi-falvát. Ennek körülményeiről, jövőbeni hatásairól kérdeztem az új város polgármesterét, Tóth Lajos urat.

pbm. – Kedves Lajos! Először is engedj meg, hogy gratuláljak, magam és talán az olvasók nevében is!

Kérlek körvonalazd, hogy miért döntött úgy a képviselőtestület és személy szerint Te, hogy kérelmezitek a település várossá nyilvánítását?

T.L. – Öszintén remélem, hogy nem csak az én, illetve a képviselőtestület akarata és szándéka volt a várossá válás. Egyébként megkerestek bennünket a Pécsi Tudományegyetem Földrajzi Intézetétől. Ők az egyik legnívósabb területfejlesztési műhely az országban. Úgy jutottak el hozzánk, hogy megnézték az interneten a település paramétereit. Előzetesen azt kértem nézzék meg megfelelőnek – e egy várossá nyilvánítási pályázat feltételeinek. Igen volt a válasz! Ezután vágtunk bele, természetesen a képviselőtestület teljes egyetértésével. Azt tudni kell, hogy ha az idén nem indultunk volna a pályázaton, legközelebb csak legkorábban 2011-ben lehet pályázatot beadni. (Ti. választási évben, mint a 2010-es esztendő – nincs várossá nyilvánítási pályázatás!)

A várossá nyilvánítást én nem célnak, hanem eszközként tartom ahhoz, hogy valóban egy élhető, környezetbarát, városias települést tudjunk létrehozni. Az elmúlt időszakban az volt a tapasztalatunk a fejlesztési források elosztásánál, a pályázati lehetőségeknél mintha az 5 ezer fő feletti lakosság számú nagyközségekről megfeledeztek volna. A projektek nagy részére vagy az 5 ezer fő alatti lélekszámú községeknek, vagy a városoknak szóltak. Ez volt az egyik – legfőbb – szempont. A másik: abban bízunk, hogy a település – mint város – a befektetők számára is vonzóbbá válik. Az előbbutóbb bekövetkező közigazgatási reform – amely meggyőződésem szerint nem hagyhatja meg a jelenlegi struktúrát (azért nem mert finanszírozhatatlan) – egy városi önkormányzatot nem mozgathat olyan könnyen mint egy községit. (Szervezeti rendszerek közötti mozgásról van szó!) Ezek voltak a reál szférát illetően a fő motivációk a várossá válás kezdeményezésénél. Hogy ez így lesz-e vagy sem, a jövő fogja eldönteni. Mindenesetre nem ölbe tett kézzel vártuk sorsunk alakulását! Én már hallottam, hogy többletterhektől félnek néhányan. A mai ismeretünk alapján többet lakossági teherrel pusztán a várossá váló átminősítés nem jár. (Ha lesz többletterhe az nem ebből, hanem az ország helyzetéből adódhat!) Inkább abban reménykedem, hogy erősebb pozícióból tudunk a fejlesztési forrásokért pályázni.

Van ennek egy másik humán szféra felé való üzenete is a várossá válásnak. Nevezetesen: a történelem igazolta, hogy a

városi előjogok, a városi lét mindig egy öntudatos, felelős polgárisodást is jelentett. Én most a polgárisodást nem a ma használatos politikai értelemben értem és gondolom csak és kizárólagosan. A polgár az én olvasatomban az, aki önmagát és családját eltartja, figyel a körülötte lévő világra, van kultúrája, közösségben él és van szolidaritás-érzése a közösség tagja iránt is. A legnemesebb értelemben gondolkodom a polgárról.

pbm. – Egy város életében a térségi vonzerő mellett nagyon fontos a gazdasági környezet stabilitása. Jelent-e ez Rákóczi-falvának lehetőséget a munkahely-teremtésre, a gazdasági élet fellendítésére? Hogyan látod a jövőt?

T.L. – Önmagában az önkormányzatnak túl nagy lehetősége a munkahely teremtésre nincs. Tudja ösztönözni a vállalkozások ide települését. Mi ebben az előző időszakban számtalan kísérletet tettünk, sajnos amikor a siker kapujában voltunk, akkor jött a világgazdasági recesszió és ezért több kimunkált, leegyeztetett vállalkozási projektünk felfüggesztésre került. Reményeink

RÁKÓCZI-FALVAI VÁROS 2009. július 1.

JÖVŐKÉP

szerint azonban ezek a projektek jövőben meg fognak valósulni, amennyiben ismét felszálló ágba kerül a globális gazdaság.

A legnagyobb problémája a településnek, hogy ma a legnagyobb munkáltató az önkormányzat. Meggyőződésem, hogy Magyarországon kissé fordítva ülünk a lovon, azt gondoljuk, hogy a vállalkozásokat közpénzen kell segíteni, létrehozni. E helyett olyan adó-, jövedelem- és költségvetési politikát kellene folytatni a mindenkori kormányoknak, hogy ösztönző legyen a befektetők, a vállalkozások (elsősorban kis és közép vállalkozások) számára.

pbm. – *Ezt hallgatva közben arra gondoltam, hogy az elmúlt időszakban a „Rocsa-tanyán” is kulturális teret alakítottatok ki, nem kellett volna ott egy ipari-parkot létrehozni?*

T.L. – Ipari-parknak a Rocsa-tanya területe nem alkalmas, erre sokkal megfelelőbb a Béke-tanya. Jó feltételekkel igazán 2002-ig volt lehetőség ipari-park létesítésére, azóta nagyon megszigorodtak a feltételek, és az önkormányzatnak összefüggő területe erre a célra nem is volt. Napjainkban az 50 százalékos támogatásra is csak úgy lehet pályázni, hogy az önkormányzat minimum két-három komoly befektetői szándéknyilatkozattal rendelkezik. A Béke-tanyán rendelkezünk területtel, megfelelő infrastruktúrával, van is rá érdeklődő, de a mai gazdasági helyzet nem hat ösztönzőleg. Abban reménykedem, hogy az az érdeklődés, ami korábban a település iránt megvolt – egy kis fellendülést követően –, fokozódik, és ebben a városi rang is közre fog játszani.

pbm. – *„Rákóczifalva” város. Nem furcsa ez a név? Tervezitek-e a település nevének megváltoztatását? Bár gondolom ez a lakosság részére elég nagy anyagi terhet jelentene, hiszen nem kizárólag a hivatalos okiratokban kellene változtatni, de minden egyéb kapcsolatukban is (pl. banki, biztosítási, postai és egyéb iratok). Gondolom, ez határozza meg leginkább a döntést.*

T.L. – Ezzel a névvel: Rákóczifalva lettünk város, miért kellene nevet változtatni? Van erre példa a magyar közigazgatásban – például: Berettyóújfalva, – város és a nevében ott a falu szócska.. Ez a kérdés most egyáltalán nem aktuális. A névváltoztatás eddig senkinek nem jutott eszébe. A településnek ennél sokkal nagyobb és fontosabb feladatai vannak. Nem beszélve egy névváltozás lelki és anyagi következményeiről. Nagyon sokan ragaszkodunk a Rákóczifalva névhez, a másik pedig a kérdésben vázolt problémakörnek óriási anyagi vonzata van mind az egyének, mind pedig az intézményekre és az önkormányzatra vonatkozóan. Azt gondolom, hogy a következő néhány évtizedben még „Rákóczifalva város”-ként fog szerepelni településünk mindenhol.

pbm. – *Engedj meg egy személyes kérdést is! Nagyon kevés embernek jut az a megtiszteltetés, hogy az ő polgármestersége alatt kapjon a település városi rangot. Hogyan éled ezt meg, adott-e ez erőt a további – városunk fejlődése érdekében kifejtett – tevékenységedhez?*

T.L. – Igen, én is azt gondolom, hogy kevés embernek adatik meg, hogy községi polgármesterként kezdje és városi polgár-

mesterként fejezze be a tevékenységét. Nekem van szerencsém ezt megélni. Nagyon jól tudom, ha egy nagy városhoz, vagy egy több száz éves múlttal rendelkező kisvároshoz viszonyítjuk Rákóczifalvát, nagy különbség látható. De ahhoz, hogy várossá váljon a település és várossá lehessen nyilvánítani, abban mindazoknak az embereknek szerepük van, akik tettek a településért, a települési közösségért. Szerepe volt, van és lesz például az újságnak, mert amikor a pályázatot adtuk be, akkor lehetett mutatni, hogy nálunk ilyen jellegű kiadvány jelenik meg. Amely mind tartalmában, mind küllemében nívós kiadvány. Van Média Központunk, van múzeumunk, van kistérségi szociális ellátó rendszerünk, egészségügyi, kulturális, oktatási alapintézményekkel rendelkezünk. Tudjuk ugyan, hogy az infrastruktúrában az utak állapota nem megfelelő, de minden más alap-infrastruktúrával (Víz, szennyvíz, gáz, villany) a település rendelkezik, vannak fontos jól működő, „eu. komfort” vállalkozásaink, ezek fontos motivációk voltak. Ilyen volt még az, hogy több mint 30 civilszervezet van a településen, tehát van aktív közösségi élet és nem egy haldokló településről van szó. Ezek mind kellettek ahhoz, hogy a városi címet elnyerjük. Aztán nyilván kellett ehhez lobbizni tevékenység és támogatók is. Az előkészítés szakaszában mint a parlamenti képviselőket – Iváncsik Imrét, mint az önkormányzati minisztérium államtitkárát – a kunszentmártonból „ideiglenesen elszármazott” Jauernik Istvánt és Szolnok Megyei jogú Város polgármesterét Szalay Ferencet is megkerestem, kértem segítségüket. Meg is tették, e helyről is köszönöm nekik.

pbm. – *És az érzéseid?*

T.L. – Természetesen örültem, de valahogy ezt egy elcséptelt közhelynek tartom. Hiszen az ember örül, ha egy pályázat sikeresen zárul. Én is úgy vagyok vele, mint sok rákóczifalvi, hogy ez most egy státuszváltozás, egy lehetőség! Az a kérdés tudunk e vele megfelelő módon élni. Ha tudunk élni a lehetőséggel, akkor 4-5 év múlva lényegesen jobb körülmények, komfortosabb kisvárosban fogunk élni, ha elszalasztjuk a lehetőségeket, akkor az égvilágon semmi változás nem következik be. Önmagában ez nem hoz se jót, se rosszat. Fel kell ismerni a lehetőségeket, de nem elég, ha akár én, akár az önkormányzat, vagy a helyi sajtó és a civil szervezetek ismerik fel a lehetőségeket, az kell, hogy a település egésze ismerje fel a státuszváltozásban rejlő lehetőségeket. Ha a külső vállalkozások is felismerik a városi rang adta lehetőségeket, a közigazgatási biztonságot, megkezdődhet egy fellendülési folyamat. Akkor egy öt éven belül látható változásoknak kell történni. Akkor aki most szkeptikusan gondolkodik, az is rájön, hogy meg kellett lépni, jó volt ez a lépés. Én ebben reménykedem, és ameddig a mandátumom szól ezért is fogok dolgozni, hogy ez következzen be!

Köszönöm a beszélgetést és a célok eléréséhez jó egészséget és békességet kívánok!

TL: Én is hagy kívánjam ugyanezt kisvárosunk valamennyi polgárának!

pbm

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Képviselő-testületi ülés

Rákóczifalva Nagyközség Önkormányzatának Képviselő-testülete 2009. június 25-én tartotta soros ülését. A főbb napirendi pontokból:

Rákóczifalva Nagyközség Önkormányzat Képviselő-testülete:

1. Az ÁMK Kollektív Szerződésének költségvetési finanszírozását igénylő elemeit módosításokkal jóváhagyta.

2. Az ÁMK, II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény első évfolyamán engedélyezi saját hatáskörben 20%-kal magasabb létszámmal történő működést.

3. Elfogadta Dr. Túróczi Imre alpolgármesteri tisztségéről szóló lemondását 2009. július 1. napjával.

4. A Szolnoki Kistérség Többcélú Társulása Társulási Tanácsa 2009. január 1. és 2009. június 15. között végzett munkájáról szóló beszámolót elfogadta.

5. A Virágoskert Óvoda és Bölcsőde tagintézményben indítható csoportjainak számát az 1. számú alternatíva szerint javasolja (7 óvodai és 1 bölcsődei csoport) a képviselő-testületnek elfogadásra azzal a kiegészítéssel, hogy meg kell vizsgálni annak lehetőségét, hogy a Rákóczi út 60. és a Rákóczi út 61. szám alatti óvoda épület további átalakítása

hogyan lehetséges (az iroda átköltöztetése a Rákóczi út 60. szám alatti épületbe. Meg kell vizsgálni azt a lehetőséget, hogy a Rákóczi út 60. szám alatti óvoda egyéb célú helyiségét (falfelhúzás, tető átalakítás) hogyan lehet kiépíteni és csoportszámot növelni.

A jövő évi költségvetés tárgyalásakor a csoport beindításához hiányzó anyagi fedezetet a jövő évi költségvetés terhére hogyan lehet megvalósítani. A műszaki paraméterek kidolgozásában és a szakhatósági engedélyek beszerzésében a hivatal műszaki csoportja járjon el. A 7 óvodai csoport és 2 bölcsődei csoport indítható abban az esetben, ha kialakításra kerül egy csoportszoba, engedélyeztetve. December 31-ig 20 főre növelhető a bölcsődébe felvett gyermekek száma oly módon, hogy a harmadik életévüket betöltött gyermekek folyamatosan átkerülnek az óvodába. Mindezek határideje: 2009. augusztus 24.

6. Az Általános Művelődési Központ, II. Rákóczi Ferenc Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézmény Szervezeti és Működési Szabályzatát jóváhagyta.

7. A Virágoskert Óvoda és Bölcsőde óvodavezetőjévé Horváth Ildikót nevezi ki 2009. augusztus 1-től és 5 (öt) éves időtartamra bizza meg.

Tájékoztató szociális ellátásról

2009. június hónapban az Egészségügyi és Szociális Bizottság – továbbiakban Bizottság -, két alkalommal ülésezett 5 fő bizottsági tag jelenlétével.

A Bizottsági hatáskörbe utalt ügyekben az alábbi döntések születtek:

A támogatás formája	Megállapító határozat
Átmeneti segély	7 fő részére
Rendkívüli gyermekvédelmi támogatás	6 család részére
Normatív lakásfenntartási támogatás	8 háztartás részére

A jegyzői hatáskörbe utalt ügyekben az alábbi döntések születtek:

A támogatás formája	Megállapító határozat	Elutasító határozat	Fellebbezés
Rendszeres gyermekvédelmi támogatás	19 család részére	0	0
Rendelkezésre állási támogatás	11 fő részére	0	0
Közgyógyellátás alanyi jogon	10	0	0
Közgyógyellátás normatív alapon	9	0	0
Közgyógyellátás méltányossági alapon	2	3	2
Hatósági bizonyítvány egészségügyi szolgáltatás igénybevétele céljából	2	0	0

Jövedelemigazolást étkeztetés, házi segítségnyújtás és idősök bentlakásos otthonának igénybevétele céljából 16 fő részére állított ki a jegyző.

Településünk ismételt nagy mennyiségű élelmiszer adományt kapott a Magyar Baptista Szeretetszolgálaton keresztül. A csomag lisztet, cukrot, töltött ostyát, tésztát és sajtot tartalmazott. Szétosztásában a Létminimum Alatt Élők Társasága segédkezett.

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

Védett fogyasztók

Az elmúlt hónapban többen keresték meg a polgármesteri hivatalt, azzal kéréssel, hogy töltsük ki a védett fogyasztóvá nyilvánításhoz szükséges adatlapot. Az alább feltett kérdésekkel szeretnénk pontos választ adni arra, hogy mikor tudja kitölteni a szociális területen dolgozó ügyintéző az adatlapot.

Védett fogyasztóvá nyilvánítását kezdeményezheti az EON – nál és a TIGÁZ – nál az a személy, aki szociálisan rászorult vagy akinek családjában szociálisan rászorult személy él.

1.) Mikor minősül Ön szociálisan rászorulóknak?

Abban az esetben, ha az Önkormányzattól:

- ápolási díjban részesül,
- aktív korúak ellátásában (ebbe tulajdonképpen a rendszeres szoc. segély is beletartozik, tehát elfogadható) részesül,
- időskorúak járadékában részesül,
- rendszeres gyermekvédelmi kedvezményben részesül,
- lakásfenntartási támogatásban részesül,
- otthonteremtési támogatásban, a támogatás megállapításától számított 3 éven keresztül
- hivatásos nevelőszülő, aki saját háztartásában neveli a gondozásba elhelyezett átmeneti, vagy tartós nevelésbe vett gyermeket.

2.) Mit kell tennie?

- szerezze be a megfelelő igazolás(oka)t:
- támogatás folyósítását igazoló irat(ok) fénymásolata
- otthonteremtési támogatás megállapításáról szóló jogerős gyámhivatali határozat fénymásolata (a gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. Törvény 25 §-nak megfelelően)

- az adatlapot töltesse ki a polgármesteri hivatal dolgozójával
- a kitöltött papírokat ajánlott küldeményként küldje el a szolgáltatónak

Fogyatékkal élő ügyfelek

3.) Mikor minősül Ön fogyatékkal élőnek?

Abban az esetben, ha:

- fogyatékosági támogatásban részesül,
- vakok személyi járadékában részesül,
- az adott személy tartós betegségére tekintettel vagy utána a szülő/nevelőszülő magasabb összegű családi pótlékban részesül.

4.) Mit kell tennie?

- szerezze be a támogatás folyósítását igazoló irat(ok) fénymásolatát
- szerezze be az életfunkciói fenntartásához szükséges berendezés kezelési útmutatójában található műszaki leírás fénymásolatát (kizárólag ezen műszaki adatok ismeretében tudjuk biztosítani a szükséges teljesítményű szünetmentes-, illetve szükségáramforrást),
- az adatlapot töltesse ki a Magyar Államkincstár ügyfélszolgálatán
- a kitöltött papírokat ajánlott küldeményként küldje el a szolgáltatónak

Igényt nyilvántartásba veszik, és erről 8 napon belül Önt írásban értesítik.

(A cikk ismételt megjelenése tördelési hiba miatt.)

Személyazonosító igazolvány

Újszülöttek személyazonosító igazolvánnyal, lakcímgazolvánnyal történő ellátása

Tisztelt Szülő(k)/Törvényes képviselő(k) !

Talán ismert már Ön(ök) előtt is, hogy az Országgyűlés, illetőleg a Kormány által elfogadott jogszabályok következtében – 2009. június 28. napjától - a 14 év alatti polgárok is elláthatóak személyazonosító igazolvánnyal.

Szükségesnek tartjuk annak kiemelését, hogy életkortól függetlenül, a személyazonosításra alkalmas okmánnyal (kiskorúak esetében személyazonosító igazolvánnyal vagy útlevelel) való rendelkezés a jogszabályok szerint kötelező.

Az új szabályozás a Magyarországon született újszülött magyar állampolgár személyazonosító igazolvánnyal történő ellátását oly módon rendezi, hogy a szülő(k) gyermeke/gyermekük részére első ízben már a kórházban (szülészeti intézetben) kérelmezheti(k) a személyazonosító igazolvány kiállítását. A kérelemhez egy darab igazolványkép csatolása szükséges, melyről Ön(ök)nek kell gondoskodni.

A szülő(k)/törvényes képviselő(k) első ízben - ugyan-csak a gyermek újszülött korában - a kórházban (szülészeti intézetben) kérelmezhetik, hogy gyermeke/gyermekük lakcímgazolványába a neve/nevük és telefonszáma/telefonszámuk bejegyzésre kerüljön. Ezen eljárások illetékmentesek.

Mind a személyazonosító igazolvány, mind a lakcímgazolvány igényléséhez szükséges kérelem nyomtatványokkal összefüggésben hangsúlyozni kívánjuk, hogy azok kitöltése a szülő(k) számára nem kötelező, illetve azok bármelyike önállóan is kitölthető.

Tájékoztatjuk továbbá Ön(öke)t, hogy amennyiben a kórházi kérelem előterjesztés lehetőségével nem kíván(nak) élni, úgy az okmányellátásra irányuló kérelmet/kérelmüket a kórházból való távozást követően, a hagyományos rendben, az Okmányirodában terjesztheti(k) elő. Természetesen mindkét eljárás ekkor is illetékmentes.

Szíves együttműködését/együttműködésüket ezúton is köszönjük!

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

„Út a munkához”

2009. május 18-án indult útjára Rákóczi falván az „Út a munkához” elnevezésű országos program, melynek fő célja, hogy a munkára képes, tartósan munkanélküli személyek a korábbiaknál fokozottabb mértékben vegyenek részt valamely közfoglalkoztatási formában, annak érdekében, hogy rendszeres jövedelemhez jussanak.

Az „Út a munkához” programnak köszönhetően az első 90 napban 13 fő időszakos foglalkoztatására nyílt lehetőség településünkön a rendezési feladatok ellátására.

A program résztvevőinek a feladatkörébe tartozik:

- A belterületi utak tisztán tartása, a szemétszedés.

- A kerékpárút bel- és külterületi szakaszának rendben tartása.

- A temető rendben tartásában való közreműködés, a szemetek folyamatos kiürítése, a fű kaszálása, a fák és sövények nyírása.

- A tiszai szabad strand, rév valamint a Tanösvény tisztántartása, gyom – és parlagfű – mentesítése.

Az Önkormányzat által meghatározott feladatok jelentős mennyiségű és időigényes munkát jelentenek, biztosítva ezzel a lehetőséget a folyamatos munkavégzésre.

FELHÍVÁS

AZ E-ON ZRT. RÉSZÉRŐL A KISFESZÜLTSGŰ ELEKTROMOS LÉGVEZETÉK ALATTI FÁK GALLYAZÁSÁRÓL, KIVÁGÁSÁRÓL

Tisztelt Ügyfeleink!

Az EON Tiszántúli Áramszolgáltató Zrt. (Debrecen, Kossuth út 41.) felkéri az ellátási területén lévő ingatlantulajdonost és kezelőt, az ingatlan előtti közterületen lévő kisfeszültségű villamosvezeték biztonsági övezetében, a vezetéket veszélyesen megközelítő fák gallyazására, eltávolítására.

Jelen felhívást a villamosenergiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény végrehajtásáról szóló 122/2004. (X.15.) GKM rendelet 14. § 2-es bekezdés j. pontja alapján tesszük, mely értelmében:

14. § (2) A biztonsági övezetben

j) csak olyan gyümölcs vagy egyéb fa telepíthető, illetve akkor hagyható meg, ha végleges kifejlett fa vagy növényzet esetében 1,25 méternél, jobban annak legkedvezőbb helyzetében sem közelíti meg az áramvezetőt.

A biztonsági övezet környezetében lévő fák, bokrok ágait az ingatlan tulajdonosa (kezelője) köteles rendszeresen eltávolítani, ha azok a szabadvezeték biztonsági övezet határát elérik. Amennyiben a vezeték biztonsági övezetében az ingatlan tulajdonosa eleget kíván tenni felkérésünknek, illetve jogszabályi kötelezettségének és a gallyazást, fakivágást saját maga elvégzi, kérjük hogy a munka megkezdése előtt 30 nappal, feszültségmentesítés céljából szíveskedjen értesíteni az E.ON Tiszántúli Áramhálózati Zrt. Szolnoki Régióközpontját. Az áramszolgáltató a vezeték feszültségmentesítéséről, szükség esetén helyszíni szakfelügyelet biztosításáról saját költségén gondoskodik.

Felhívjuk a tulajdonosok (kezelők) figyelmét, hogy a feszültségmentesítés elmaradása miatt bekövetkezett balesetekért, károkért felelősséget nem vállalunk!

Amennyiben az ingatlan tulajdonosa (kezelője) a felhívás kézhezvételétől számított 15 munkanap után nem jelenti be, hogy a gallyazást elvégzi, a 16. munkanaptól az EON Tiszántúli Áramhálózati Zrt. a részvénytársasággal szerződéses jogviszonyban álló vállalkozó kezdi meg a növényzet eltávolítását. Ezen munkálatok csak a biztonsági övezet nagyságát veszik figyelembe a kertészeti növényvédelmi és esztétikai érdekeket nem. A kitermelt faanyagot az ingatlan tulajdonosa (kezelője) szabadon rendelkezik.

A gallyazási munkálatok elvégzésére előreláthatólag 2009. szeptember hónap közepétől kerül sor, melyet az EON Tiszántúli Áramhálózati Zrt. szerződéses vállalkozója végez el.

A fent hivatkozott jogszabályok biztosítják azt a jogot, hogy a hálózati engedélyes (áramszolgáltató) a vezeték mentén lévő, biztonsági övezetet sértő fákat eltávolíthatja. A munkák elvégzését az ingatlantulajdonos (kezelő) tűrni köteles, amennyiben az áramszolgáltató, tulajdonoshoz intézett felkérése eredménytelen maradt.

Vincze László régióközpont vezető

Juhász Károly regionális hálózati területi referens

Meleg és lesbikus párok élettársi kapcsolata

2009. július 1-jén lépett hatályba az a törvény, amely lehetővé teszi, hogy az azonos nemű párok kapcsolata sok tekintetben a házassághoz hasonló jogi elismerést nyer: az azonos nemű párokat számos területen ugyanazok a jogok és kötelezettségek illetik meg, mint a heteroszexuális párokat.

Amellett, hogy a törvény a meleg és lesbikus párok számára alapvető jogokat garantál, az új jogintézmény révén az azonos nemű párok is vállalhatják egymás iránti elkötelezettségüket önmaguk, családjuk és barátaik előtt.

LEADER

KTZVE HÍREK

Közép-Tisza-Zagyva Vidékfejlesztési Egyesület hírek 2009.07.10.

Augusztusban a Sziget Fesztiválon, újdonsággal jelentkezik az ÚMVP program! A Hungarikum Faluban több száz ezer fiatal ismerheti meg Magyarország kultúráját, gasztronómiáját, kézműves és iparműves termékeit a LEADER Programnak köszönhetően. Mindez augusztus 12-17. között, két bemelegítő nappal felvezetve.

Tizenhetedik alkalommal várja látogatóit idén a Sziget, ami ugyan nem jeles évforduló, de eljutott abba a korba fesztiválunk, hogy érdemes egy kicsit újratervezni. A megújulás jegyében több szempontból is jelentős változáson megy át a rendezvény. A szervezők szándéka szerint azonban úgy, hogy a Sziget nemzetközi védjegye, a kulturális sokszínűség csorbát ne szenvedjen, tehát a műfaji kínálat nem csökken. Újítás például a Hungarikum Falu, mely az Új Magyarország Vidékfejlesztési Program Irányító Hatósága támogatásával, a LEADER Program keretében jöhet létre idén. A több mint egy hektárnyi területen a hazai kulináris, kézműves és iparműves termékek széles skálája vonul fel, népzenei programokkal övezve, ráirányítva a figyelmet a meglévő és születőben lévő vidéki értékekre. A hazai 96 Helyi Akciócsoport számos érdekességgel várja majd a „Szigetlakókat”. Akciócsoportunk, vagyis a Közép-Tisza-Zagyva Vidékfejlesztési Egyesület is képviselteti magát több attrakcióval. Így a Kőteleki Rozmaring Dalkör 4 fővel a hagyományos alföldi csigatészta készítményt mutatja be, melyet a helyszínen ki is lehet próbálni. A Dalkör tagjai vidám nótázás közben gyúrják a tésztát, készítik a csigát, melyet ízléses csomagolásban meg is vásárolhatnak. Bemutatkozik a Macimúzeum! Ízelítőt nyújtanak a nemzetközi híró macimúzeumi látványosságokból. „Keresd a Macit!” elnevezéssel kalandjátékot is indítunk, amelyben a megyei akciócsoportok együttműködésével a helyi nevezetességeket, hagyományokat is megismerheti a játékos kedvű résztvevő. Aki ezt a kalandtúrát teljesíti, az gazdagabb lesz egy macimúzeumos pólóval, s ha abban érkezik meg a 2009. augusztus 15-ei Rákóczi Döme Napi rendezvényre, részt vehet a 30 ezer forint értékű népművészeti zsűrizett kuruc maci sorsolásán! Rendkívüli különlegességet kínál a Rákóczi Lovasai Egyesület bemutatója, hiszen az asszonyverés, kalodázás, deresrehúzás hagyományait elevenítik fel a múlt század elejéről. A nem mindennapi élményt kisbírói kidobolással, híreszteléssel és ítélezéssel vezetik fel. E programunk bizonyára örök emlék marad minden bátor, vállalkozó kedvű szigetlakó számára, akik ki is próbálhatják a Rákóczi Lovasai korhű eszközeit. Térségünk másik jellegzetessége már az édesszájúaknak kedvez, hiszen a KÓSA-TERV Kft. magyar méhészeti termékeket mutat be. Üvegkaptárban megtekinthető a méhek élete, valamint bemutatják a méhészeti termelés eszközeit is. A Hungarikum Falu LEADER boltjában meg is vásárolhatják az eredeti helyi termékeket. Természetesen az Egyesület kiállítóként is megjelenik, a Közép-Tisza-Zagyva térség 16 települését bemutató szóróanyagokkal, érdekességekkel, játékos vetélkedőkkel várja az érdeklődőket.

SzR

III. „Mozdulj Falva”

Az Általános Művelődési Központ újra megrendezi a lassan hagyománnyá váló „Mozdulj Falva” elnevezésű futó és gyalogló napot.

2009. szeptember 19. -én 9 órától a tiszparti tanösvényen, rossz idő esetén a sportpályán kerül megrendezésre.

További információ: Ruskó Zsolt sportszervező tel.: 20/333-8733

DÍJAZOTTUNK

„Tisztelettel közelíték a gyerekek felé”

Otthonában kerestem fel Tóth Józsefné Margitka óvó nénit abból az alkalomból, hogy elismerő oklevelet kapott Pedagógus Nap alkalmából.

R.: Több, mint 30 éve kötődsz Rákóczi falvához. Pontosan mióta élsz itt?

M.: 1979-ben házasodtunk össze a férjemmel. Akkor még Martfűn dolgoztam.

R.: Mikor döntötted el, hogy ezt a pályát választod, ami tulajdonképpen egyben hivatás.

M.: Példaképem, általános iskolai osztályfőnököm, akitől nagyok sok szeretetet kaptam, emberséget tanultam. Középiskolai tanáraink is meghatározók voltak e tekintetben. Természetesen szüleimtől is nagyon sok segítséget, instrukciót kaptam. Eleinte nem volt az egyértelmű, hogy óvónő szeretnék lenni. Abban voltam biztos, hogy a pedagógiai hivatást választom. Középiskolás tanulmányaim alatt egy óvodai csoporttal való együttléttel aztán ebbe az irányba fordította az érdeklődésemet.

R.: Hol végeztél a tanulmányaidat?

M.: Szolnokon a Varga Katalin Gimnáziumba jártam, magyar-történelem szakon végeztem. Az érettségi után elvégeztem az Óvónőképzőt Szarvason. Teljes nevén: Brunszvik Teréz Felsőfokú Óvónőképző.

R.: Hogy kerültél dolgozni Rákóczi falvára?

M.: Az akkor vezető, Bede Antalné Zsuzsa néni fiatal óvónőt keresett és rám esett a választása.

R.: Mennyire ismerted Rákóczi falvát akkor?

M.: Apukám révén ismertem már a községet. Nem volt nehéz a beilleszkedés.

R.: A gyerekekkel hogy sikerült megtalálnod a hangot?

M.: Tisztelettel közelíték a gyerekek felé. Mikor köztük vagyok, megszűnik számomra a külvilág. Imádom befogadni az ő szeretetüket. Az óvodás gyermek igazi érzelmek által élő ember.

R.: Nagyon szép gondolatok. Az első időszakod a szakmában könnyű volt, nehéz volt? Hogy élted ezt meg?

M.: Az anyaság megtapasztalása segített a pedagógiai munkámban. A kisgyermeknél a családi nevelés meghatározó. Az óvodában megtanulnak szocializálódni, alkalmazkodni, odafigyelni egymásra.

R.: Az évek folyamán változott-e a szakma és ha igen, akkor miben?

M.: Ma már nincs kötelező foglalkozás. Úgynevezett mikrocsoportokban dolgozunk, tanulunk, játszunk. Által-

ában én felvetek egy témát és ezt közösen, játékos formában megbeszéljük.

R.: Hogyan és mivel játszanak szívesen?

M.: Legszívesebben a maguk által készített játékokkal játszanak. A mai gyerekek nagyon kreatívak. Imádják a társasjátékokat, a versenyzést.

R.: Milyen korú gyerekekkel foglalkozol?

M.: Kiscsoportos koruktól vittem őket, az idén ballagtak. Szép volt a ballagás.

R.: A munkád elismeréseként kaptad ezt az igazán szép oklevelet, a Pedagógus Nap alkalmából. Ismertessük meg a kedves olvasókkal a teljes szöveget.

Elismerő Oklevél

TÓTH JÓZSEFNÉ részére

a Pedagógus Nap alkalmából.

Megköszönve a Virágoskert Óvoda és Bölcsőde intézményében szívvel, lélekkel végzett óvodapedagógusi tevékenységét és azt, hogy gyermekszeretettel, empátiájával és szakmai tudásával sok száz kisgyermek felcseperedését segítette.

Tóth Lajos polgármester és Horváth Ildikó intézményvezető

2009. június 15.

Igazán nagyon kedves, szívhez szól sorok. Gratulálok.

M.: Köszönöm.

R.: Úgy gondolom, ez az elismerő oklevél kifejezi mindazt, amiről ez a szakma szól.

M.: Igen, és külön öröm számomra, hogy a munkatársaim szavazták meg, hogy idén én kapjam meg ezt az elismerést. Ezúton is köszönöm nekik.

R.: Hamarosan jubileumhoz érkezel, a Rákóczi falván munkában eltöltött 30 éves jubileumhoz. Meg sem kérdezem, hogy hány kilo már azoknak a – szeretet megnyilvánulásként kapott – kis rajzoknak a száma, amit a csöppseégektől kaptál.

M.: Számomra nagyon fontos a gyerekek bizalmának a megnyerése, hogy számíthatnak rám. Mikor odajön egy gyermek, hozzám bújik és azt mondja: „Te vagy a legjobb óvó néni”. – Ilyenkor valóban meghatódom. Ez megerősít abban, hogy ezért érdemes.

R.: Egy időszak most lezárult. Eljött a rég várt szabadság, a pihenés időszaka.

M.: Valóban. Most pihenek, feltöltődöm. Olvasok, rejtvényt fejtek, kertészkedem. A családommal is jól esik, hogy együtt vagyunk.

R.: Jó pihenést kívánok és köszönöm a beszélgetést.

Urbánné Kelemen Róza

DÍJAZOTTUNK

De nekem ez volt a szívem vágya

Aszódi Csabánéval, Marikával beszélgettem, aki a Semmelweis nap alkalmából elismerő oklevelet kapott sokéves gondozónői és intézményvezetői munkájáért, volt olyan kedves, hogy beengedett az otthonába és válaszolt a kérdéseimre.

Mesélnél a kezdetekről?

Azzal szeretném kezdeni, hogy Rákóczi falván születtem, itt jártam általános iskolába. Az elvégzése után felvételiztem a Tiszaparti Gimnáziumba, ahová fel is vettek egészségügyi szakra. 1972-ben érettségiztem, csecsemő és gyermekgondozónői képesítést szereztem. Ezzel Szolnokon a Mátyás király úti bölcsődében helyezkedtem el, mint gondozónő. Ez a hetvenes években volt a nagy építkezések idejében, akkor kezdték építeni a bölcsődéket, így a Mátyás király úti bölcsőde is új építésű volt, akkor adták át. A pályám kezdetén szerencsére olyan segítőkész kollektívába kerültem, hogy öröm volt dolgozni. Az idősebb kolléganőimtől csak tanulni lehetett. A bölcsőde igazgatósága azonnal beiskolázott, és 1974-ben elvégeztem egy kimondottan gondozónői tanfolyamot. 1975-ben mentem férjhez, 1976 szeptemberében megszületett az első gyermekem Csabi, majd 1979-ben Adrien a lányom, sőt két hónapja boldog nagymama vagyok, hiszen megszületett a kis unokám Bálint. 1978 februárjában, amikor Csabi másfél éves volt, a gyás után kezdtem itt dolgozni a bölcsődében. Volt üresedés és lényegesen könnyebb volt picit gyerekekkel nem kellett beutaznom a városba akkor kerültem ide, és azóta is itt dolgozom. Azt is mondhatnám, hogy Csabival együtt kezdtünk itt a bölcsődében.

Mi indított el ezen a pályán, hogyan született meg a döntés, hogy bölcsődében gyermekekkel szeretnél dolgozni?

Lett volna rá lehetőség, hogy mást csináljak. Mivel a képesítés, amit az érettségi bizonyítvánnyal kaptam, csecsemő- és gyermekgondozónői és rendelőintézeti asszisztens volt, el lehetett volna helyezkedni orvos mellé írónak, rendelőintézetben, illetve nővérként, ápolónőként, vagy az egészségügy bármely területén továbbképzéssel. De nekem ez volt a szívem vágya, és sikerült ezen a területen elhelyezkednem.

Nem bántad meg soha?

Most még nem, és 36 év után ez már nem is valószínű. Szeretem a munkámat és a gyerekeket, és ez a legfontosabb a bölcsődei munkánál, no persze egy nagy adag türelem. Ez a korosztály szereti a testközelséget és a szeretetigényük is nagyon nagy, természetesen megviseli őket az, hogy elszakadnak az édesanyától és ez okoz is

egy bizonyos fokú törést minden gyermekben, de nem mind egy hogy milyen közegbe kerülnek. A bölcsődében csak a gyereket kell nézni, mert ő bizony kiszolgáltatott. Sok szép dolgot ki lehet ezekből a gyerekekből hozni. Az, ahogyan megtanul enni, törülközőt, zsebkendőt használni, ahogyan kialakulnak a higiéniai szokások, az önállósodás, a játéktevékenység, a szobatisztaságra nevelés, mind mind olyan dolog, ami örömmel tölt el bennünket, látni, hogy milyen szépen fejlődnek. Egy gyerek úgy érzi, hogy neki sok mindenhez joga van és kifejezi az akarátát, ha én úgy gondolom, hogy nem igazán találom jónak, amit szeretne, akkor azt meg lehet neki magyarázni, szép szóval le lehet szerelni. Nem biztos, hogy mindig sikerül elsőre, de mindenre kell magyarázatot találni, egy ilyen korú gyerekeknek mindent meg kell magyarázni, a magyarázatot és a megbeszélést nagyon sok múlik. A gyerekek közelében nem szabad kiabálni, agresszívnak lenni azzal nem érünk el semmit, halkán kell beszélni, és nagyon oda kell figyelni a tekintettartásra, és arra, hogy jó kapcsolat alakuljon ki a gyermek és a gondozónő között, mert ha nincs jó kapcsolata, gyermek nem érzi jól magát egész nap.

Említetted, hogy nagyon fontos a jó kapcsolat a gyermek és a gondozónő között. Kialakul-e ilyen majdnem anya gyermek kapcsolat?

Nem szabad. Nagyon nagy kötődés van a gyerek és a gondozónő között, de a gondozónőnek sosem szabad az anya szerepét betölteni. Nem szabad annyira átvenni az érzelmi oldalait a dolgoknak, hogy anya gyerek kapcsolat alakuljon ki. Ott vagyunk egész nap az anya helyett, de nem anyukák vagyunk. Az anyuka az mindig az anyuka, mindig pozitívan kell beszélni a gyermeknek az anyáról, a családról mert ők a fontosak az életében. Amikor hozzánk kerül egy gyermek, őt ránk bízják, de nem szabad kisajátítani. Ennek ellenére alakulnak ki nagyon erős gondozónő gyerek kapcsolatok, de ez nem anyai kapcsolat, ebben domborítani kell az anya személyét. Az anyát sosem helyettesíthetik. De végül is kialakul ez nagyon szépen magától a gyerekekben. Persze a szülőnek mindig nehezebb, mert a gyerekek a családi környezetben mindig máshogyan viselkednek. Az is nagyon fontos, hogy kölcsönös bizalom alakuljon ki a szülő és a gondozónő között. Nagyon fontos ez az együttműködő segítség a gyermek érdekében.

Milyen a munkatársi kapcsolat?

A bölcsődei munka egy csapatmunka, nagyon fontos a másik munkája, és jó hozzáállása. Ettől válik igazán jóvá a közösség, ahol a gyerekek is jól érzik magukat. Mindenkinek a munkája szerepel abban, hogy én ezt a díjat megkaptam. A munkatársaim úgy gondolták, hogy megérdemlem, és ők szavazták meg nekem, amit ezúton is köszönök nekik.

Én pedig neked köszönöm a beszélgetést és további sok sikert kívánok ehhez a nehéz, de szép hivatáshoz.

Nagy Tímea

ÍGY ÍRUNK MI

Az előző hónapokban a szerkesztőség legfiatalabb tagjait mutattuk be. Most jelképesen a generációk közötti staféta is átadásra kerül Dr. Túrócziné Páldi Erzsébethez, aki a kezdetektől fogva a Rákóczi Lap – és az elődjének a Tárogatónak – szerkesztőségének a tagja. Az újsághoz fűződő emlékek mellett, a szabadidejéről, közösségi terveiről kérdeztem.

- Emlékszem, amikor bekerültünk a szerkesztőségbe, mindig élvezettel hallgattuk, hogy a „régiek” milyen jó hangulatú szerkesztőségeken vettek részt. Hogyan is zajlott ez?

- A régi faluházban gyűltünk össze. Szinte családi, baráti hangulatú volt az ülés. Több időnk volt egymásra, a beszélgetésekre, tervezgetésekre. Örömmel adtuk át gondolatainkat az olvasóknak, tudósítottunk minden fontos helyi eseményről (úgy, mint most). Számos pozitív visszajelzést kaptunk, ami újabb lendületet adott mindenkinek.

Akkoriban olyan személyiségek voltak a szerkesztőség résztvevői, mint például Téglás atya, akinek szinte itt a szavait. Ezek a beszélgetések személy szerint mély nyomokat hagytak bennem, pedig nem vallásos közegben nevelkedtem. Mondhatni ő volt az első egyházi személy, akivel találkoztam, és megdöbentem, hogy a papok valójában nem egy elzárt világban élnek – ahogy én azt elképzeltem –, hanem nagyon is a valós világban, mint mi, rendkívül jól tájékozottak, átlátják a mindennapok szövevényeit, naprakészek minden információban. (Például később az ő hatására kezdtem a gyerekeimet is hittanra járatni.)

- Voltak olyan előzmények az élete során (iskolában, munkahelyen) ahol már találkozott a kommunikáció olyan formájával, mely segítette az írást? Mennyire volt idegen, vagy közeli az újságírás, amikor belefogott?

- Nem, nem igazán foglalkoztam effajta tevékenységgel. Számomra az volt fontos, hogy egy jó csapat tagja lehetek. Senki nem volt profi, mindannyian lelkesedésből írtunk. A közösségnek volt olyan ereje, ami éveken keresztül ott tartott bennünket. Szeretek emberekkel beszélgetni, ismerkedni. Ami engem megragad az, az hogy az emberek mit éreznek, gondolnak, hogyan viszonyulnak (új) helyzetekhez, dolgokhoz, mit miért csinálnak. Ezért is kapom a szerkesztőségben inkább én a feladatot, ha egy-egy érzelmesebb témáról kell írni, mert ezek a témák kellően megérintenek.

- Az interjúk mellett számos olyan cikket olvashatunk az Ön tollából, ami naprakész, figyelemfelkeltő. Honnan jönnek az ötletek, mely „csatornákról” érkeznek az információk? Gondolom az internet használata mindennapos...

- Így van, valóban ott ülök az internetnél, de a rádió az, amit reggel bekapcsolok, este pedig kikapcsolom. Mivel itthon dolgozom, szükségesnek érzem, hogy élet legyen a házban. Aztán amikor hazajön a család, azzal kezdik, hogy kapcsoljuk már ki, legyen végre csend, én pedig pont az elől menekülök. Például a Kossuth rádióban rengeteg jó gondolat, információ, riport, tudósítás van, ami megragad. Számtalan cikk született úgy, hogy hallottam egy jó előadást, azt továbbgondoltam, búvárkodtam a témában, majd megírtam. Tehát az internet, a rádió és a könyvek szolgálnak forrásként.

- A Szabadidő Kör elnöke, igaz?

- A miénk egy nagyon „demokratikus” társaság; nálunk nincsenek ilyen titulusok, mint vezető, pénztáros, titkár, ez a körünk jellegéből is adódik. Inkább úgy mondanám, hogy én fogom össze a csapatot.

- Egyszerűen egy baráti társaság hozta létre?

- Olyan családok, akiknek azonos korú gyerekeik voltak – a ’90-es évek közepén. Elsősorban a gyerekek szabadidejét próbáltuk hasznosan, vidámsággal kitölteni, így jöttünk össze, aztán folyamatosan bővítettük a kört: szóltunk a régi osztálytársaknak, ők a barátainknak. Kirándultunk, mozogtunk, minden évben lementünk a Tiszához, nyáron Zánkára, május 1-jén a foci pályán voltunk, a lényeg, hogy folyamatosan programokat szerveztünk. Aztán ahogy megnöttek a gyerekek, már nem igényelték az ilyen jellegű foglalkoztatást, de a csapat megmaradt. Sajnos itt is a felgyorsult életvitelünk szól bele, ami már nem teszi azt lehetővé, hogy hetente vagy havonta többször találkozzunk, de folyamatosan tartjuk a kapcsolatot, és évente a nagyobb eseményeknél ugyanúgy szervezkedünk. Az elmúlt kb. 15 év olyan szoros köteléket hozott létre közöttünk, ami a mostani sűrűbb találkozások nélkül is mélyen bennünk van. Viccelődve szoktuk egymásnak mondani: nem baj, majd ha nyugdíjasok leszünk, remélhetőleg újra több időnk lesz a közösségi életre, egymásra. Pár éve elhatároztuk, hogy az egynapos buszos túrákon túl, évente egyszer külföldre is elmegyünk, amit hagyományosan pünkösdkor szervezünk. Jártunk már például Ukrajnában, Erdélyben, legutóbb Prágában.

- A mindenki karácsonyának Ön az ötletgazdája. Van valami terv már most esetleg erre az évre? Újítás, változtatás?

- Igen, vannak ötletek, de erről senkivel nem beszéltem a szervezők közül, ezért maradjon még titok. Mindig kell újítani, hogy a dolgok ne laposodjanak el, ne váljanak megszokottá. Ezért folyamatosan újabb és újabb ötleteknek kell születniük, amelyek egy innovatív, fantáziadús csoport megbeszélésén könnyen ki is alakulnak. *Köszönöm szépen a beszélgetést!*

Hably Dóra

CIVILEK

Tisztelt Rákóczi Lap!

Szeretném közzétenni hogy a Rákóczi Lovasai Hagymányörző Egyesület ifjú tagjai az elmúlt hetekben két lovasverseny résztvevői is voltak. Az első verseny Szolnokon a Milléri lovasklubnál került megrendezésre. Itt 3 lovasunk indult. A kezdő kategóriában Fehér Vanda Liza nevű lovával ért el 7., Tasi Ingrid pedig Tinával 9. helyet. A haladó kategóriában pedig Ecsédi Viktória ért el 4. helyezést Tina nevű lovával!

A másik verseny Rákóczújfaluban került megrendezésre június 27.-én. Itt már jóval több- 10 gyerek - nevezett a kategóriákban. A kezdő kategóriában Fazekas Dominika 4., Fazekas Klaudia pedig 5. helyezéseket értek el Mese nyergében. A haladó kategóriában ahol már vágta jármódban is kellett a pályán haladni Tasi Ingrid 4. lett Mesével, Varga Valentina pedig 6. lett Williams Shakespeare lovával (22 nevezőből). A legnépszerűbb versenyszámban a „lovagolj és fussban” 4. helyezést ért el Fehér Vanda Mukival. Pedig ez már nem volt egyszerű feladat....Azt a hat akadályból álló pályát amit a lóval meg kellett ugrani futva is kellett teljesíteni....De büszkén mondhatom hogy minden gyermek tisztességgel állta ezt a próbát is! Szeretném még megemlíteni a többi nevezőt is, akik ugyan helyezést nem értek el, de ugyanolyan erőbedobással és kitartással készültek mint a többiek:

1. Gyulai Jennifer Laguna lovával, kezdő kategória
2. Urbán Dorottya Mesével és Mukival haladó kategória
3. Spanyol Dorina Mesével kezdő kategória
4. Köteles Réka Lagunával haladó kategória
5. Agócs Renáta Mesével kezdő kategória

Továbbá szeretném még megemlíteni hogy a szünetben Gaál Jenő Williams Shakespeare nyergében csikósbemutatót tartott ami igen nagy sikert aratott. Köszönjük a lovak gazdáinak is hogy lehetőséget biztosítottak a versenyen való részvételre. Ezúton pedig szeretném megköszönni a rendezőnek Kovács Helgának hogy lehetőséget adott kicsiny csapatunknak a részvételre.

*Némethné Földes Katalin
a gyerekek felkészítő lovasoktatója*

Varsány Községi Ház

DÖME NAP

III. Mackónap Rákóczifalván

2009. AUGUSZTUS 15.
SZOMBAT
HELYSZÍN:
SZABADSÁG TÉR

- 10.00 óra:** Baráti piknik - bográcsolás,
gyermekműsor, talk-shaw,
musical az ismert sorozat művészeivel
- 14.25 óra:** bohóc műsor
- 15.00 óra:** Rákóczi Néptáncgyűttes: A fonóban
– szilágysági táncok
- 15.05 óra:** ünnepélyes megnyitó
- 15.15 óra:** Anyám és nyulam koncert
- 16.00 óra:** sztárvendég: BON BON együttes
- 16.30 óra:** Ihos József humorista műsora
- 17.10 óra:** mackóárverés
- 18.00 óra:** Megasztár-vendég: Gáspár Laci
- 18.30 óra:** Everdance táncprodukció
- 19.20 óra:** sportbemutató
- 20.00 óra:** Felhőtlen Gond koncert

VARSÁNY KÖZÖSSÉGI HÁZ

AMK

Gyalogtúra immár harmadszor

Jean Béliveau már a Fülöp szigeteken jár. Eddig megtett mintegy 60.000 km-t. E nagyszerű teljesítmény előtt tiszteltek azok, akik részt vettek a május 16-án rendezett gyalogtúrán. A mintegy 77 indulót csodálatos idő köszöntötte ezen a napon. A résztvevők ellátásához a kenyeret a Kuruc Pékség, a zsírt a Szabados Hús Kft, a hagymát Novák Gyula, a teát pedig a Csüllög és Fia Kft. biztosította. A zsíros kenyér elkészítését az Együtt Egymásért Rákóczi Klub vállalta. A regisztrációban és a ponttöri feladatokban pedig a következők segítségét köszönjük:

Nagy Sándorné, Jobbágné Incze Erzsébet, Gubán

Istvánné, Császiné Csáti Réka, Korom András, Tóth Edit, Feketéné Molnár Zsuzsanna, Hegedűsné Tóth Judit, Tóth Istvánné, Hellenpach Rozália, Soós János, Holló Jánosné, Komárominé Kovács Katalin, Balogh Győző, Bíró Tiborné, Bíró Tibor, Szatmári János, Gergete János, Fogarasi László, Surinya József, Surinyáné Eszes Judit, Hajdú Lászlóné, Nagyné Takács Mária, Harangozó Ernő, Balogh Gyuláné Nádas Imréné, Rácz Sándor, Rácz Sándorné, Korom Szabolcs, Csirke Zsolt, Jámbor Sándor, Zsíros Zsolt, Novák Angéla, Nagy Tibor, Zsák István, Mészáros József.

Köszönettel a szervezők: Szabó Árpád és Mondy Viktor

Veterán autók és gyereknap: generációk találkozása

Az időjárás nem volt eddig nagyon kegyes hozzánk... A délelőtt folyamán még napsütésben készültünk elő a rendezvényre, sajnos azonban délután elborult, szemerkélni kezdett az eső, mely felhőszakadásba ment át.

Veterán Autók és Motorok Találkozója zajlott megyénk útjain, a Macimúzeum pedig az egyik állomása volt a csillagútjának, így összekötve a kellemes haszonnal, a gyermeknapot is a múzeum előtt tartottuk meg. Amíg a versenyzők a feladat megoldással voltak elfoglalva, a gyermeknap résztvevői a veteránokat mustrálgatták. Az autók-motorok gazdái pár mondatban meséltek a kedvenceikről az összegyűlt nézőknek, és már robogtak is a következő állomás felé.

A szokásos kézműves foglalkozások mellett idén nagy sikert aratott a nyugdíjas klub által készített lángos és az Együtt Egymásért sütte palacsinta. A Szénásiné Bettike néni által vezetett iskolai gyermektorna csoport „Motorock” című zenés bemutatója is sokakat vonzott ugyanúgy, mint Berényi Sándor kovácsbemutatója és Kocsis Mihály fafaragó „iskolája”. Immáron hagyománnyá vált Kara István képviselő úr felajánlása is, idén Kövér János nyerte meg a kerékpárt. A BEROE horgászversenye is népszerű minden alkalommal, a verseny nyereményeit és a Torda Ferenc által kitalált ad hoc vetélkedők díjait Ruskóné Gergelyfi Martina közbenjárására a Ferrero Magyarország KFT biztosította. A pakolás nemes feladatát a Falugondnokság Kft. és az ÁMK Sportegységének dolgozói vállalták magukra. Végül álljon itt a kézműves foglalkozások önkéntes segítőinek névsora: Kissné Walther Andrea, Török Mihályné, Mondy Béláné, Berényi Sándorné, Nagy Anikó, Balogh Gyözőné, Hellenpach Rozália, Tóth Margit, Gaál Márti, Zala Ádámné, Hegedűsné Tóth Judit, Bíró Tiborné.

Köszönjük mindenkinek áldozatos munkáját.

Akusztikus gitárkomédia Rákóczifalván

Az időjárás nem volt eddig nagyon kegyes hozzánk... A június 20-i koncertet a szitáló eső, a vad szél és a hideg beűzte a közösségi ház színháztermébe. Zenésünket ez nem ejtette kétségbe, nagyszerű klubhangulatot teremtett a megjelent szép számú közönségnek. Babarcsi Bulcsú kiválóan ötvözi a profi hangszeres előadást a humorral, a közismert slágerek mellett nagy sikert arattak olyan kevésbé ismert dalok, mint például az az ír népdal, melyet egy norvég fickó írt és a szomszéd macskájáról szól, ami mindig az ő kertjébe pisil.

Szeretném megköszönni Dudás Attilának és az Apropó Iparcikk Kereskedésnek, hogy mecénásai voltak e rendezvénynek.

MV

ISKOLÁNK

„Kisvakond” tehetséggondozó tábor

Van egy hely Nyíregyházán, ahol a tehetséges határon innen és határon túl élő diákokat figyelemmel kísérik, A Míg Megnövök Kiemelkedően Közhasznú Alapítvány több mint húsz éve minden nyáron tábort szervez azoknak az általános iskolásoknak, akik matematikából és magyarból országos szinten kiemelkedő eredményt mutattak fel. Az első táborozók harminc évesek, és legtöbbször külföldön tudományos munkát végez. Onnan segítik a magyar tehetséges gyerekeket.

És van három tehetséges lány iskolánkban a hatodikosok között, akik versükkel a zsűri elismerését kiérdemelve meghívást kaptak ebbe a Kisvakond tehetséggondozó táborba.

**A tanulók neve: Hudra Veronika
Török Nóra
Varczag Zsuzsanna**

A lányok novemberben küldték el a „felnöttek gyerekszemmel” témában megírt versüket.

A zsűri döntése alapján 1400 vers közül 216 alkotást választott ki 347 település beküldőiből.

A tanulók és felkészítő nevelőjük megkapták emlékebe a legjobban sikerült versek (köztük a sajátjuk) könyvben kinyomtatott példányát.

A három napos programban szerepelt az élményfürdő, vadaspark látogatása.

A délutánok folyamán „hogyan születik a vers?” címmel foglalkozásokat tartott Dr. Koi Balázs bölcsészdoktor, főiskolai tanár.

Az est folyamán pedig Illyés Péter és Kuthy Patrícia színművész szórakoztató műsorát láthattuk, akik a gyerekek kérésére szabadon dramatizáltak.

19-én reggel az eredményhirdetésen értékelték a ket-tőszáz gyermek tábori életéről alkotott versét. Sajnos a dobogó első három helyére nem állhattak fel tanulóink, de Varczag Zsuzsi versének részletét elismeréssel felolvasta a zsűri.

A gyermekek ösztönzésére én is írtam egy versikét a tábori életről, amit a kísérők közt az első helyezéssel díjaztak.

Mindnyájan jól éreztük magunkat.

A tehetséggondozás és motiváció ilyen fajtáját például értékűnek és követendőnek tartom. Szeretném, ha sok tanulónknak lehetne hasonló élményben része.

Ezúton is szeretnék köszönetet mondani azoknak az embereknek, akik az Alapítványon keresztül segítettek nekem és tanítványaimnak abban, hogy eljuthassunk a Kisvakond táborba.

*Sándorné Pusztai Erika
szaktanár*

Sándorné Pusztai Erika
Tanárszemmel

Szeretem a tábor hangulatát,
Figyelem a sok gyerek halk moráját.

„Vendel „házban” az élet zajlik,
Verssorok gyűlnek, nevetés hallik.
Jó programra indul a banda
Élményfürdőbe, vadasparkba.
Szódaház út, Vakond tábor
Emeletes faágy, élménymámor.
Dunnyog a szúnyog, véretem szívja,
Csöpp házban nyolcan? Ez kicsit durva.
Kifogy a melegvíz, hírt hoznak róla
Itt nincs alvás, sutyorog a banda.
Hajnal ötkor fele szoba felkel
Nyikorog az ajtó, ez a „jó reggel?”
Szememmel nem látok, csak nézek párásan,
Jöhet a kávé, de az bizony vénásan!
Szemem alatt tasak, tükörbe ma ne nézzek!
Jó, hogy itt van velem a túlélő smink-készlet.

Szeretem a tábor hangulatát,
Figyelem a sok gyerek nyüzsgő zaját.
Jó volt ez a két nap, nincs is itt vita,
Remélem, hogy jövőre is meg leszek hívva.

A Pedagógus Szakszervezet Adminisztratív Technikai és ÁMK tagozatának regionális konferenciája Rákóczi falván

Május 22-én Békés, Jász-Nagykun-Szolnok és Heves megye Pedagógus Szakszervezetének képviselői, tisztségviselői és intézményvezetői számára regionális tanácskozásnak adott helyet a rákóczi falvai ÁMK a Varsány Községi Házban.

A tisztelt hallgatóságot Mezei Barnabás 1.b osztályos tanuló Janikovszky Éva: Ha én felnőtt volnék... c. művének részletével köszöntötte.

A 25 intézményből és településről érkezett vendégeket, érdeklődőket, szakembereket Tóth Lajos polgármester úr és Vadász Istvánné ÁMK igazgató asszony üdvözölte és mutatta be a települést és az intézményt.

Ezt követően Szabó Zsuzsanna a Pedagógus Szakszervezet alelnöke beszélt a jelenlegi gazdasági-társadalmi helyzetben szükséges szakszervezeti magatartásról, a PSZ által képviselt álláspontokról.

Kiemelte a különböző tagozatok szakmai műhelymunkájának fontosságát és a munkahelyek megtartását.

Dr. Szabó Irma az OKM közművelődési főosztályának osztályvezetője „Az ÁMK értékei, az ÁMK mint integrált intézmény” címmel tartott előadásában nagy hangsúlyt kapott az általános művelődési központok emberközpontúsága és az intézményegységek tartalmi egymásra épülése.

A gyermekek kulturális aktivitását vizsgálva (18 éves intervallumban) megállapította, hogy a gyermekkorban elsajátított kulturális érdeklődést (tánc, színház, ének, rendezvények látogatása, olvasás stb.) felnőttként is folyamatosan gyakorolja az ember. Az érdeklődés, szokás kialakításának tehát legjobban legeredményesebb színtere az általános művelődési központ integrált intézménye, mint nevelési-művelődési közeg.

„Kollektív Szerződés az Általános Művelődési Központokban” - Dr. Dudás Lilian jogász előadásából tájékozódunk. „A joggal való élés kötelesség.” – hangsúlyozta.

A helyi intézmény kollektív szerződésének főbb elemeit Vadász Istvánné igazgató és Bozsó Andrea alapszervezeti titkár mutatta be.

A déli órákhoz közeledve Horváth Erzsébet társadalombiztosítási szakértő válaszolt az írásban feltett kérdésekre.

Tájékoztatta a hallgatóságot az adótvörvény módosításáról, a válságkezelő program nyugdíjra és az egészségbiztosításra gyakorolt hatásáról.

A tanácskozás Krizsán Mihály ÁMK tagozati elnök zárásával fejeződött be.

Vendéglátóként köszönöm a nagyon sok gyakorlati tanácsot, értékes tájékoztatókat és a színvonalas előadást.

Vadász Istvánné ÁMK igazgató

SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÁS

Júniusi események az Idősek Otthonában

Beköszöntött a következő hónap, és ezzel együtt egy ünnepi hétvége, de nem is akármilyen: HOSSZÚ. Hiszen Pünkösdek hála, lett egy hétfőnk is a pihenésre, szórakozásra, ki mire szánta. Pünkösöd napját, azaz a Szentlélek eljövetelét és egyben az egyház megalapítását a keresztény világ vasárnap, a húsvét utáni ötvenedik napon ünnepli. Ez alkalomból a keresztény egyházak országsszerte ünnepi miséket, illetve istentiszteleteket tartanak. A magyar pünkösdi szokásokban a keresztény szokások keveredtek az ősi, pogány szokásokkal. A már meglévő pogány hagyományokra épültek rá a keresztény elemek, és olvadtak össze egy ünneppé. Jellegzetes népszokás ilyenkor a pünkösödölés, a pünkösdi király- és királynéválasztás. Számos helyen hagyományosan búcsút rendeznek pünkösöd napjaiban, s különböző közösségi programokkal várják az ünneplőket. Ennek megfelelően a hétfégi programok nagy része az ünnephez kötődik, s míg az ország nagy részén különböző ünnepek, színes műsorok, gazdag programok kavalkádja várta a szórakozni, kikapcsolódni vágyó embereket, addig az Idősek Otthonának lakói sem maradtak ki az érdekes és izgalmas programokból. Őzporöltet főztünk bográcásban Csüllög Gábor segítségével. A krumpli pucolás, vagy a kóstolás nem követelt nagy erőfeszítést senkitől sem, a pörkölt elfogyasztása pedig igazi kulináris élvezet volt mindenki számára.

A fotók mindenről tanúskodnak. Az elkövetkező napok egyikén, a verőfényes napsütést, a jó levegőt kihasználva, a felajánlott segítséget elfogadva, kirándultunk (a lovasok felajánlása). Felpattantunk a „két lóerős kabrióba”, az „ekhós szekérre”, és megnéztük településünk határát, a Tanósvényt, az átépített gátat. A Tisza parton, az árnyas fák alatt megpihentünk, jó étvágygal elfogyasztottuk a szendvicset, - a Kertbarátok vendégeltek meg bennünket -, majd vidáman hazakocsiztunk. Kató néni, ahogy hazaértünk, így szólt: elfáradtam, de nagyon szép volt, megérte. A fotók tanúsága szerint is jó hangulatú volt a kocsikázás. A hónap hátralévő része is bővelkedett érdekes eseményekben. Ünnepeztünk névnapot (második negyedév), és zenés műsort is hallhattak, láthattak a lakók, ami mindenki számára kellemes meglepetés volt, – Univerzál Trió műsorát élvezhettük. Köszönjük a fiataloknak a kellemes hangulatú délelőttöt. Ezúton mondunk köszönetet mindenkinek, aki, vagy akik segítenek szebbé, hangulatosabbá, betegséget, bánatot elfelejtővé tenni a mindennapokat. Az elkövetkező időben lesz, aki rövidebb-hosszabb szabadságra megy hozzátartozóihoz. Akit nem tudnak elvinni gyermekei, rokonai, azok számára is szeretnénk, ha kellemesen telnének a meleg nyári napok.

Bné

Zánka-Köveskálon nyaraltunk

A helyi közösségek felelőssége, embersége, a szakemberek tudása egyre nagyobb hangsúlyt kap a jelenlegi gazdasági helyzetben. A Szociális Minisztérium a korábbi években közel 50.000 hátrányos helyzetű gyermek táboroztatását segítette elő. Az idén ez a szám 4000-re csökkent.

A SZKTT Gyermejkölési és Szociális Szolgáltató Központ két családgondozója nyári tábort szervezett hátrányos helyzetű családok számára a Balatonra.

Cél a többféle hátránnyal küzdő gyermekes családokat olyan együttes élményhez juttatni, melyen keresztül a családi kapcsolatok erősödhetnek, a kommunikációs minták pozitívan módosulhatnak. Szerettünk volna egymásra odafigyelő,

egymást segítő közösséget létrehozni, megismertetni velük a közös nyaralás élményét.

Az öt órás vonatút fáradalmait senki nem érezte, hiszen a várakozás izgalma feledtette azt.

Leírhatatlan élmény volt látni az arcokat mikor a vonatból kinézve először megpillantották a Balatont. A táborba érkezésünkkel finom ebéddel vártak bennünket a BEROE tagjai, akik fáradságot nem ismerve gondoskodtak a 26 gyermek és 11 felnőtt folyamatos étkeztetéséről. Sötétedéskor mindannyian lesétáltunk a partra. Gyönyörködtünk a vízen ringó hatyúkbán, a túlsópartól elénk táruló tűzijátékok fényjátékában, melyek az évadnyitást jelezték. Éjszaka gyalogtúrára

SZOCIÁLIS SZOLGÁLTATÁS

indultunk Balatonszepezdre. Az eseményekben gazdag nap fáradalmi ellenére fergeteges hangulatban érkeztünk vissza hajnalban a táborba. Az első nap hangulata végigkísérte az egész nyaralást. A gyalogtúrák is éjszakáink részét képezték. Még az sem tántorított el bennünket, amikor az ég csatornáit megeredtek, énekelni kezdtünk az esőben. A szeszélyes időjárás ellenére a Balatonban többször fürödtünk. Programunk egyik legszebb emléke, hogy átutaztunk Balatonfüredre, ahol ötvenfős vitorlásra tettünk egy órás sétahajózást a magyar tengeren. A soha még át nem élt élmény többek szemébe könnyeket csalt. A városnéző kisvonaton utazva megismertük Balatonfüred történetét és nevezetességeit.

A gyermekek a kézműves foglalkozásokon örökítették meg élményeiket. A meseolvasáskor minden kisgyermek körénk gyűlt. A szabad foglalkozások idején a családok kölcsönösen keresték egymás társaságát, közös programokat szerveztek: ping – pong, tollas, cso – cso, séta és kirándulás.

A csoportfoglalkozásokon zajló irányított beszélgetések eredményeként megismertük és megszerettük egymást. Igazi közösség kovácsolódott, amelyben egymást tisztelő, egymásra odafigyelő, egymást kölcsönösen segítő emberi

kapcsolatok szövődtek.

A táborban zajló munka a napi 3 – 4 órányi alvás ellenére sem okozott számunkra kimerítő fáradtságot. Annak minden pillanatát ünnepként éltük meg. Munkánk jutalmát a gyermekek és szülei gondtalan öröme, és boldogsága jelentette. A nyársalással egybekötött búcsúestén a táborozók egyenként fejezték ki köszönetüket és hálájukat mindazoknak, akik a tábor megvalósulását szívükön viselték.

Minden helyi közösség értékmérője az, ahogyan elesettjeivel bánik.

A mindennapjaikat hátrányos helyzetükből megélni kényeszerű emberek

megtapasztalhatták értük érzett felelősségünk alkotó erejét.

Akiknek köszönettel tartozunk:

- BEROE helyi szervezetének tagjai: Holló Jánosné, Komárominé Kati, Soós János, Balogh Gyöző

- Czikkely Józsefné bizottsági tag (Egészségügyi és Szociális Bizottság)

- Dr. Szabó László bizottsági tag

- Falugondnokság Kft. Rákóczipfalva Barabás István, vezető

- Fejér Andor Megyei Közgyűlés Elnöke

- Iváncsik Imre Államtitkár Úr

- Kelemen Ernő (FIDESZ)

- LAÉT helyi szervezete

- Rákóczipfalva Nagyközség Önkormányzata és Képviselő testülete

- Ruskó Zsolt sportszervező

- Szabados Hús Kft.: Szabados Károly

- Téglás Pál Tisztelendő Úr

- Vadász Istvánné ÁMK igazgató

Valamint köszönettel tartozunk intézményünk megbízott igazgatójának, Holoveczné Sípos Erikának aki hozzájárult a tábor sikeres megvalósulásához.

Az ember jóra, boldogságra születik, mert „rettenetes a kísértés a jóra”.

(Bertold Brecht: A szecsuanai jólélek)

Köszönjük, hogy szakmai céljaink megvalósulhattak: a tábor szervezői:

*Kurdi Valéria és Komáromi Kitti
családgondozók*

A tábor összes lakója nevében, szeretnénk megköszönni Kurdi Valériának, Komáromi Kittinek, és mindazoknak akik adományaikkal lehetővé tették 10 családnak (10 felnőtt, 26 gyermek) egy a szerény körülmények között élők is lehetőséget kapjanak a nyaralásra. Valamint külön köszönet a BEROE négy dolgozójának, akik legjobb tudásuk szerint főztek ránk, és gondoskodtak rólunk.

A nem túl jó idő ellenére, a gyerekek arcára mosolyt varázsoltak. Mindenki láthatta a Balatont, kulturális és vizuális élményekkel gazdaodhattunk! Ezt az egy hetet gondtalan-ná, és örömtelivé tették számunkra.

Juhász Márta és Varczag Norbertné

CIVILEK

...adott a jó Isten egy ilyen adottságot és én éltem vele.

Balla Júlianna

A Falvi kiskönyvben bemutatott művészekkel ismertetjük meg a Ráróczi Lap olvasóit. A következő sorokban Balla Juliannával való beszélgetésünket olvashatják.

- Én nem érzem magam művésznek, csak úgy alkotgatók. Szeretem a természetet, és azt megörökítem.

Mikor jöttél rá, hogy derült ki hogy jó a kézügyességed, szépen festesz?

- Az a helyzet, hogy már gyerekkoromban is nagyon szerettem rajzolni, de a lehetőségeim olyanok voltak, hogy

nem tanulhattam, nem fejleszthettem, nem adhattam ki magamból. Amikor férjhez mentem és megszületett az első gyermekem, akkor kezdődött... A férjem szobafestő így gyakran kimaradt egy kis rissz-rossz festék...ezekkel kezdtem festeni. A festés jobban ment, mint a rajzolás, s megszerettem. Amikor volt egy kis időm vagy kedvem ecsetet ragadtam. Így kezdődött. Munka mellett ez nehezen működött, bár volt olyan, hogy hozzá kezdtem munkaidő után és egész hajnalig belemerültem.

A témáid?

- Inkább a természet, a csendéletek. Portré is, bár azok nagyon nehezek, azokat tanulni kell. Vannak, amik nagyon jól sikerültek. Nem tanultam, csak úgy, magamtól

Milyen technikákkal dolgozol?

- Olajjal vászonra, farostlemezre. Volt egy rossz tükör, azt kitörtem és annak a keretére kifeszítettem egy vászondarabot, arra festettem egy téli tájat. Ezek voltak az első „eszközeim”.

Vannak festői korszakaid, például fiatalkori alkotások?

- Nincsenek. Tizenkilenc évvel ezelőtt Romániából települtünk át, de abban az időben nem lehetett áthozni semmit. Amikor hozni akartuk, akkor nem volt a minisztériumból vagy a múzeumból engedélyünk, s a határtól vissza kellett szállítani, így ott maradtak. Nagyon sokat elajándékoztam: amikor ideköltöztünk, akkor tényleg nagyon sokat festettem, tanyákat, meg amiket az itt élő emberek

szerettek. Akik a szívemhez közel álltak, segítettek rajtunk, ők megkapták ezeket ajándékkul.

Merre voltak kiállításaid?

- Volt itt helyben is kétszer önálló kiállításom, majd Martfűn láthatták a képeket 1994-95-ben, és Ópusztaszeren is, ahol okleveleket kaptam, de eljutottam Budapestre is.

Nem ösztönöz ez téged további alkotások készítésére, ha ilyen eredményeket érsz el?

- Igen, adott egy kis önbizalmat, viszont az a helyzet, hogy az életem nem engedi meg: a munka, a család meg egyéb ilyen dolgok

Sajnos olyan elfoglaltságaim vannak, hogy az anyagiak miatt dolgozni kell. Itthon pedig vár a ház körüli munka, - a családnak besegíteni, unokát nevelni, hozni-vinni óvodába. Reménykedem, hogy egyszer megint lesz időm, hisz 2-3 év is eltelik, hogy nem veszek ecsetet a kezembe.

Van-e kedvenc munkád?

- Kedvenc alkotásaim azok, amiken víz és égboltok vannak, meg úgy a természet. Általában. téli tájat ábrázolok. Azt mondják, hogy nagyon sötét színeket alkalmazok, de hát gondolom, ennek oka van.

Vannak olyan festményeim, amik még nincsenek kész, pl. van egy kép, amit akkor festettem, amikor a kisebbik fiam 32 évvel ezelőtt született. Ezt át tudtuk csempészni. Kicsit kopott és poros is már. Ezt is úgy látom, hogy bizony nem így kellett volna.... De hát akkor a baba sírt, pelenkázni kellett, más egyéb dolgok is voltak és azóta úgy maradt. El akartam ajándékozni, de a férjem nem engedte meg, mert azt mondta, hogy ez az ő kedvenc festménye, ezt nem adhatom oda senkinek.

Kedvenc festőd?

- Tulajdonképpen nincs. Egy szép festmény, mindegy, hogy ki festette, tetszik. Szeretem a Munkácsy képeket, mindent látok ami ott van, nem kell magyarázkodni. Nekem is voltak alkotásaim, ahol mást éreztem iránta, mint amit ábrá-

CIVILEK

zolt a festmény. Nekem az jelentett valamit a múltból.

Hogyan fogadtad a kiskönyv megjelenését?

- A kiskönyvvel kapcsolatban, azt mondanám, hogy nagyon tetszett, -talán a mások képei jobban tetszettek,- az enyémet úgy elfogadom, vannak olyan képek is, amiket máshogy képzeltem volna, de hát én nem lehetek kritikus a senkinek sem.

Honnan örökölted a művészkedést? Viszi-e tovább valaki ezt a képességet?

- Nem tudok róla, mert a szüleim földműves emberek voltak Édesanyám fiatal korában hímezgetett és akkor ő rajzolta meg magának a motívumokat, szerintem ő tudott volna raj-

zolni, ha gyakorolta volna.

Az idősebb fiam - neki is volt már kiállítása-, inkább grafikákat csinál, festménye is van, de ő is úgy van vele, hogy nem élhet ezzel a lehetőséggel, mert ebből nem lehet megélni, hiába, hogy van hajlama hozzá.

A korral az ember feladja, mert belefáradt. Ez is olyan, hogy de jó lenne azt csinálni, amit szeret!. Akár, ebből megélni, de ez híres festőknek, művészeknek sem adatik meg vagy csak nagyon kevésnek. Nem tudom mikor fogok megint festeni, de most kilátásban sincs.

A kiállítás is szünetel?

- Ami a tulajdonomban van, és nem ajándékoztam el, az már mind volt kiállításon, többször is. Ismerik már. Úgy tudom, itt a faluban sokan vannak művészek, volt kiállításuk is, vannak szép alkotásaik is, s hátha lesz a könyvnek sorozata. Szerintem kevés embert érdekel a művészet.

Én csak úgy vagyok vele, hogy adott a jó Isten egy ilyen adottságot és én éltem vele.

Megszoktátok itt, jól érzitek magatokat?

-19 éve vagyunk itt, szeretek itt élni. Itt érezzük itthon magunkat, de a határ melletti kis falu, az az otthonunk, oda megyünk haza. Egyébként visszavonuló ember vagyok, a csendességet szeretem. Sok mindent megéltünk, sokszor költöztünk. Nem tudhatom, hogy a sors mit hoz, de a jó Isten az mindig ott lesz.

Köszönöm a beszélgetést.

K. G.

Pünkösdi túra Prágában

Az idei pünkösdi túránk célállomása a cseh főváros, Prága volt. Menetben megálltunk és kellemes sétát tettünk a pozsonyi óvárosban, és Brnóban. Prágát a szántorony városként is emlegetik, hiszen közel 500 torony található. Műemlékei, hangulatos utcácskái, templomai turisták sokaságát vonzzák. Rövid ott tartózkodásunk alatt igyekeztünk a legnevezetesebb látnivalókkal megismerkedni. Jártunk a várnegyedben a királyi palotánál, a hatalmas Szent Vitus székesegyháznál, az Aranyművesek utcácskájában, a Vencel-téren, a zsidó negyedben. A belváros főterén hihetetlen forogtag fogadott bennünket. Rengeteg ember, sok-sok nemzet turistája gyönyörködött a főtér épületeiben, és várakozott, hogy a híres órán (Orloj) a nagymutató a 12-re érjen, és előjőjön a 12 apostol a harangjáték kíséretében. Prága talán leghíresebb építménye, a főváros szimbóluma a Károly-híd, melyen állandóan művészek, karikatúristák, árusok várják az érdeklődőket.

(1357.9.7. 5:31 a híd építésének pontos kezdete, amely visszafele is pontosan ugyanazt a dátumot adja.)

Ha már itt jártunk nem maradhatott el egy híres cseh söröző meglátogatása sem. Az U fleku söröző egyik oldaltermében, ahol helyet kaptunk, egy olasz társaság már jókedvűen táncolt, énekelt. Vigasságukat megirigyelve, az idegenvezetőnk a helyi zenekartól egy magyar nótát kért,

melyre mi is táncrea perdültünk. Erre az olaszok még hangosabb éneklésbe csaptak, s ezt már mi sem hagyhattuk,

CIVILEK

muszáj volt megmutatni, milyen a magyar virtus. Az olaszok nevetve, barátkozva közénk álltak, és együtt jártuk a kacsatáncot. Hatalmas élmény volt. Sajnos gyorsan el kellett jönnünk, és nagyon jól esett a marasztalásuk, kedvességük.

Karlovy Vary szépen felújított, monarchia korabeli épületei között sétálva több mint száz évet mentünk vissza az időben. A város egy gyönyörű ékszerdoboz, amilyeneket a filmekben látni, s amiről az ember azt gondolná, ilyen szépek a valóságban nem is léteznek.

A 4 nap szemvillanás alatt eltelt, s minket a busz már hazafelé szállított. Számos élménnyel gazdagodtunk, sok szépet láttunk, úgy gondolom bátran mondhatom mindannyiunk nevében, bármikor szívesen visszamennénk. Aki csak teheti, látogasson el e szomszédos fővárosba és Karlovy Varyba. Tapasztalja meg, hogy úgy a szlovákok, mint a csehek szívesen fogadták a magyart, nem találkoztunk a média által közvetített ellenségeskedéssel.

TPE

Élelmiszer adomány osztása a LAÉT-nél

2009 május végén értesültünk, hogy nagy mennyiségű EU-s élelmiszer adomány érkezett. Csoportunk elsőként kapott az adományból. A hír hallatán takarítottunk, fertőtleníttünk, hogy fogadni tudjuk az élelmiszert. A lerakodásnál a tizenöt fős csoportunknak a támogatóink és a falugondnokság munkatársai segítettek, hiszen több mázsát kellett lepakolni. Június 10-én került sor az osztásra. Az emberek türelmesen, hosszú sorokban várakoztak. Voltak köztük három hónapos babával, nyolcvan éven felüli bácsi, néni bottal, járókerettel. Türelmesen vártak, mert tudták, hogy sok az adminisztráció.

Voltak olyanok, akik nagyon régen találkoztak, kihasználták az időt a beszélgetésre.

A mostani élelmiszeradomány, liszt, tészta, sajt, cukor, nápolyi voltak. Sajnos egyre többen vannak rászorulóak, és mi önzetlenül segítünk, hogy a táskába kerüljön a családoknak jutó élelmiszer csomag.

Néha meghatódom, amikor anyuka a kisgyerekekkel a bevásárló táskát tartja, és nem fér bele amit kap. Viccelve mondjuk máskor nagyobb táskával jöjjön. Mondja nem gondoltam, hogy ilyen sokat adnak. Ők az igazi rászorulóak, mert nekik a kevés is sokat jelent.

Az osztáskor jelen lévő riporter hölgy megkérdezte, honnan jön ez a segíteni akarás. Igazán nem tudtam megfogalmazni. Nem vagyok öreg, a múlt rendszerben voltam fiatal, úttörő, KISZ tag szinte belém nevelték, hogy segítsünk az elesetteken. Azóta is jó tanítóim vannak, Nyolczasné Erzsike

volt a főnököm. Mi még szombaton is dolgoztunk, Ő a Trabantjával összeszedte a kis lurkókat, és még mi dolgoztunk Ő vigyázott rájuk, önzetlenül, fizetség nélkül még köszönetet sem várva. A mai napig is segíti a LAÉT működését. A faházért névleges térítést kap, mely talán még a költséget sem fedezi. Egy helyiséget bérelünk, de mi már három helyiségben is alig férünk. Nagyobb osztáskor átadja a teljes faházat és az udvart is. Egy-egy alkalommal 650 körüli csomagot osztunk szét, három-négy órában, ami nem kis munka és nagy odafigyelést igényel. A legutóbbi osztáskor 29 fő segített, köszönet érte. Ennek a tevékenységnek a hozadéka, fizetsége a sok-sok mosoly, megköszönik, amit éppen adunk. Hiszen jó minőségű ruhák folyamatosan vannak. Az idén tavasszal gyümölcsöket is tudtunk osztani. Mikor mit tudunk kapni az adományozóktól, hiszen Ők is ingyen adják és mi is ingyen adjuk tovább. Másik példaképem Páldiné Erzsike, Ő alapította a csoportot. Augusztusban már 4 éve lesz, hogy működünk. Rengeteg időt tölt azzal, hogy kapjunk élelmiszert, ruhaneműt. Sokat levelezik, telefonál, kilincsel, kerékpározik, toboroz,- szervez az adományok megszerzése érdekében (korát meghazudtolóan).

Az Országos szervezet nem tud segíteni Ők is a létfenn tartással küszködnek. Eleinte sok mindent kaptunk, amit a lakosság és az intézmények között osztottunk szét. A források felkutatását a kis csoportokra hagyják. Azért, hogy élelmiszereket tudjunk osztani nagyban, hozzájárul az Ő aktivitása. Ernő bácsinak nem kell kiállnia a piacra hírelni az adományosztást, hiszen mindenki tudja már, hogy adományosztás kéthetente szerdán van. Szeretettel várunk továbbra is mindenkit.

Az adományt a létminimum közelében élők, önhibájukon kívül a létminimum közelében élők, kisnyugdíjasok és hátrányos szociális helyzetű gyerekek kapják. A Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal a rászorultságot igazoló dokumentumokat ellenőrizheti. Ez egy kicsit megnehezítette a munkánkat, a lakcímet igazoló kártya felmutatása végett.

A jövőben is minél többször szeretnénk mosolyt csalni a lakosok szemében és segíteni napi gondjaikon. Örömmel vesszük a további adományokat, segítséget.

Csonka Margit LAÉT alapító tag

CIVILEK

Belszervi Betegek Egyesülete

15-évesek vagyunk

Belszervi betegek egyesülete 2009-ben ünnepli megalakulásának 15. évfordulóját. Beteg egyesület életében talán az évek is duplán számítanak. Küzdelmes, de szép időszak volt. Próbáltam vezető társaimmal együtt tagtársainkat meggyőzni arról, hogy ők is tudnak hasznos tagjai lenni társadalmunknak.

Községünk életében aktívan részt vettünk illetve részt veszünk.

A majálison, gyereknapon, Döme napon a gyermekjátékok lebonyolításában segítkeztünk. Segítünk a könyvtári dolgozók leltári munkájában. A mindenkori első osztályosok mikulás és karácsonyi ünnepségén vidám műsorral és ajándékokkal tesszük a kisdíjakok számára emlékezetesebbé az ünnepeket.

2001-ben az országban egyedülálló rendezvényt szereztünk BEROE-nyár néven. Kerestük a kapcsolatot más települések beteg csoportjaival,

- Budapesti BEROE, Karcagi BEROE, Kisújszállás nagykunhalmi BEROE, Kisújszállás Napsugár BEROE, Maglód, Murony, Sopron, Veresegyháza, Vésztő.

2009. februárjában a Gyermekjóléti- és Családsegítő Szolgálat munkatársai, Kurdi Valéria és Komáromi Kitti hátrányos helyzetű családok számára kezdett el szervezni üdülést a zánkai táborba. Vezetőségi tagjainkkal együtt úgy döntöttünk, hogy megpróbálunk segíteni.

Felajánlottuk, hogy a családok napi háromszori étkezését biztosítjuk négy fővel: Holló Jánosné Eszti, Soós János, Balogh Győző, Komárominé Kati személyében. Felejthetetlen hét nap volt látni a gyermekek arcát, amikor először meglátták a Balatont.

Köszönöm itthon maradt tagtársaim munkáját is, hiszen a zánkai táborral egy időben kellett szervezni a IX. BEROE-nyár rendezvényünket, mely június 27-én volt. Rendezvényünkön kilenc civilszervezet vett részt. A köszöntők után kulturális műsor következett:

Iváncsik Imre országgyűlési képviselő úr gitárszóló, Fehér Ferenc és Holló Eszter szavalt, Búzavirág Citera Zenekar, Martfői karate csoport, BEROE vidám műsora.

A finom vacsorát Mester István főzte, a zenét Ábel Tibor szolgáltatta. A rendezvényt Czikkelyné Marika örökítette meg.

Köszönjük szponzoraink segítségét:

Iváncsik Imre országgyűlési képviselő úr, Fejér Andor megyei közgyűlés elnöke, Pálinkásné Marika, Czikkelyné Marika, Zajzon Dénesné, Nyolcas Istvánné, Feketéné Zsuzsa, Falugondnokság Kft., Szabados Károly, Busa Andrásné, LAÉT helyi szervezete, 401-es COOP, Csizi Magdolna,

Szurgyi Mihály, Szabó László, civilszervezetek tombola felajánlásai.

Július 25-én meghívást kaptunk Kisújszállásra, ahol a fogyatékkal élő felnőttek és gyermekek számára rendezett

egész napos program társrendezői leszünk, szereplésre is felkértük bennünket. Ötödik alkalommal veszünk részt a rendezvényen.

Augusztus 8-án Kisújszállásra az Erzsébet gyógyfürdőbe kaptunk meghívást.

Minden újságolvasónak kívánok jó pihenést a nyárra.

*Komárominé Kovács Katalin
Belszervi Betegek Egyesülete*

CIVILEK

Hagyományfesztivál – X. Aratófalatok Ünnepe Rákóczifalva, 2009. július 04.

Rákóczifalván most már mondhatjuk, hogy tradicionális esemény az Aratófalatok Ünnepe, hiszen jubileumi, tizedik évfordulójához érkezett a rendezvény.

Az előkészületek folyamán tudtuk, hogy - anyagi támogatások híján - nem lesz könnyű dolgunk a program megvalósításakor. A fesztiválra csupán a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Önkormányzattól kaptunk támogatást, 40.000 Ft-ot. Azt hiszem,

hogy még a helyi szakemberek is tudják, hogy ilyen csekély összegből nehezen lehet megfelelő színvonalú rendezvényt szervezni. Mégis, hogyan tudta a Kuruc Hagyományörző Egyesület a kezdeményezését tizedik alkalommal is megszervezni? Azt sokan talán nem is tudják elképzelni. Köztük Fórizs Ágnes, Mezőhék és Dr. Kelemen Béla, Tarpa polgármestere sem, akik az egyesületet megtisztelve, részt vettek az eseményekben. Kérdéseikre csupán azt tudtam válaszolni, hogy szervezetünk az elmúlt években olyan ismertségre és elismertségre tett szert, - eredményes munkája folytán - hogy sokan - látva nehéz helyzetünket - önzetlen segítségnyújtásukkal siettek felénk az esemény sikeres megvalósítása érdekében.

Az esemény a kenyérsütő versennyel kezdődött, majd a kézművesvásár és a főzőverseny résztvevői álltak munkába. Lovas és gyalogos jelmezes felvonulás, majd színpadi kulturális programok következtek. Nem hiányozhatott a hagyományos kenyérrárverés sem. Terveink szerint, a Kurucvilág Találkozó keretében helyet kapott – a Magyar Hagyományörző Világszövetséggel együttműködve – a Rákóczi-szabadságharc Hagyományörző Hadseregének első találkozója is. A program ezen részében részt vettek a Tarpai Kurucok, az Osztrák Császári Gyalogosok Budapestről, a gyöngyösi Vak Bottyán Hagyományörző Egyesület, az Ózdi Hagyományörző Kovácsműhely és természetesen a rákóczifalvai Kuruc Hagyományörző Egyesület tagjai. A rendezvény díszvendége volt a Club Eldorod civil csoport Bulgáriából. A lelkes közönség hálás volt a fellépőknek, s azt hiszem, hogy mindenki jól érezhette magát. Az este tíz óraker kezdődő tűzijáték után, hajnal kettőig tartott a mulatság.

Hálás köszönetünket fejezzük ki a rendezvény sikeres megvalósításában való közreműködésért minden kedves támogatóknak, segítőknak és civil társainknak.

Terenyei Attila - elnök

CIVILEK

Mészáros Ernőre emlékeztünk

2009. július 5 –én Mészáros Ernőre emlékeztünk, egy olyan emberre, aki végtelenül sokat tett a lovas sportok elindításáért Rákóczi falván. Immár tizedik alkalommal került megrendezésre az a fogathajtó verseny, amelyet az ő emlékének szenteltünk. A jubileumi alkalomból Pajlóc András a Magyar Lovas Kör elnöke egy emléklapot adott át Mészáros Józsefnek ezzel tisztelegve a testvére emléke előtt. Fehér Tibor, aki a hagyományoknak megfelelően ezen a versenyen is ellátta a bírói feladatokat, a Magyar Lovas Kör kézműveseinek egyik kiváló alkotását kapta sokéves helytállásáért.

Iváncsik Imre államtitkár úr megnyitó beszéde, majd Bíró Árpád a Jász- Nagykun- Szolnok Megyei Lovas Szövetség elnökének méltató szavai után vette kezdetét a verseny. Póni, egyes, kettes fogatok akadály, illetve vadász hajtása versenyszámokban mérték össze a tudásukat a versenynap résztvevői a Katona Béla által épített rendkívül színvonalas pályán. A szép időnek és a jeles alkalomnak köszönhetően, rendkívül nagy létszámban indultak fogatok, és a közönség érdeklődése is nagy volt.

Akadályhajtás versenyszámban a helyezések a következőképpen alakultak: Póni kategóriában Kovács Richard (I. hely), Emödi Imre (II. hely) és Tóth Flóra (III. hely) volt eredményes. Míg egyes fogattal a Tószegről érkezett Tamás Andrea (I. hely), és a Lovas Szakosztály színeiben induló Kis Balázs (II. hely) és Zombor István (III. hely) ért el helyezést. A kettes fogatok akadályhajtását ismét a martfűi Pete József nyerte (I. hely), Zólyomi László (II. hely) és Kanalas Gábor (III. hely) is dobogóra került.

A vadászajtás versenyszámban, póni kategóriában Emödi Imre (I. hely), és a Tiszaföldvári testvérek Tóth Daniella (II. hely) és Tóth Flóra (III. hely) értek el helyezést, míg egyes fogattal Szabó Tamás (I. hely), Tamás Andrea (II. hely) volt eredményes és a Lovas Szakosztály versenyzője Kis Balázs (III. hely). A kettes fogatok vadászajtását Bodor Ádám (I. hely), Zólyomi László (II. hely) és Simon Attila (III. hely) teljesítette a legjobban.

Rákóczi falva Önkormányzata a versenynap legfiatalabb versenyzőjének egy különdíjat ajánlott fel, az emléklapot és a lovagló kantárt Pásztor Kata a Rákóczi falva Se Lovas Szakosztályának ifjú fogathajtó hölgye vehetett át Mézes Emilné képviselő asszonytól.

Talán az a legszebb tisztelgés Mészáros Ernő emléke előtt, hogy az, amit egykor ő kezdett és fáradságos munkával próbált elindítani, mára ilyen szépen kinőtte magát. Egy ilyen sikeres versenynap után elmondhatjuk, hogy kezdeményezése nem volt hiábavaló. Tudjuk, hogy van lovas élet a felhők felett, és abban is biztosak lehetünk, hogy Mészáros Ernő mosolyog ránk.

Nagy Tímea

Fotó: Katona Béla

JUBILEUM

Ünnepélyesen kinyilvánítottuk az egységet

2009. június 6-án, a Református templom építésének 100. évfordulója alkalmából, Dr. Bölcskei Gusztáv, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkészelnöke hirdette az Igét Rákóczi falván. A hazai reformátusság legmagasabb rangú vezetőjét az igeszolgalat után kértem mikrofon elé.

2009. június 6-án, a Református templom építésének 100. évfordulója alkalmából, Dr. Bölcskei Gusztáv, a Tiszántúli Református Egyházkerület püspöke, a Magyarországi Református Egyház Zsinatának lelkészelnöke hirdette az Igét Rákóczi falván. A hazai reformátusság legmagasabb rangú vezetőjét az igeszolgalat után kértem mikrofon elé.

- Főtiszteletű Püspök Úr, két nappal ezelőtt a magyar történelem egyik legragikusabb eseményére, a trianoni békediktátum aláírására emlékeztünk. Mindnyájunk előtt ismeretes, hogy ennek az eseménynek máig ható negatív következményei vannak. Tudjuk azt is, hogy a maradékország politikája egészen napjainkig nem adott érdemleges választ 1920. június 4-re. Két héttel ezelőtt azonban a Magyar Református Egyházban történt valami, ami egyháztörténeti, sőt nemzet történeti szempontból is méltó válasz Trianonra: összeült a Református Alkotmányozó Zsinat, s megszületett a magyar reformátusság közös alkotmánya. Miért tekinthető mérföldkőnek ez az esemény?

- Azért, mert az alkotmány ratifikációjával megteremtődött a magyarországi és a jelenlegi határainkon kívül élő magyar reformátusok jogegysége. Trianon ugyanis arra kényszerítette az utódállamokba szorult magyar reformátusságot, hogy önálló egyházszervezeteket hozzanak létre. Így 1920 után sok részre szakadt az addig egységes Magyarországi Református Egyház, bár hasonló maradt az istentiszteleti rendtartásunk, ugyanazon gyökerekből táplálkozott a teológiai gondolkodásunk, s magyar maradt mindenhol az istentiszteleti nyelvünk. Most a közös alkotmány ismét lehetőséget teremt a természetes egység megéléséhez. Ami rajtunk kívül álló okot miatt szakadt szét, ezentúl újra egységbe forr. Én nagyon hálás vagyok ezért az Istennek, hogy részei lehettünk ennek a folyamatnak. '89 óta próbáltuk megteremteni az egységet, s a két évtizedes próbálkozás gyümölcse immáron beérett: május 22-én a debreceni Nagytemp-

lomban felemelő érzés volt megélni, hogy a Kárpát-medencei református egyházkerületek képviselői ünnepélyes keretek között aláírták a közös zsinat által elfogadott egyházalkotmányt.

- *Úgy tudom, hogy a megszületett új alkotmány mintegy hárommillió magyar református életét érinti. Hárommillió ember már figyelemre méltó tömeg az európai keresztények nagy családjában. Éppen ezért kérdezem meg, hogyan viszonyultak a debreceni eseményekhez az európai keresztény egyházak?*

- Ez egy nagyon jó és fontos kérdés. A korábbi egységitő törekvéseink ugyanis többnyire azért is hiúsultak meg, mert az európai egyházak nem értették meg a céljainkat. Említhetem például, hogy amikor 1994-95-ben megalakítottuk az Egyetemes Tanácskozó Zsinatot, Németországból és Svájcából szabályszerű vizsgálóbizottság érkezett Magyarországra kivizsgálandó, hogy mit akarunk. Mára azonban alapvetően megváltoztak a dolgok, hiszen minden jelentős, mértékadó egyházi szervezet egyöntetű örömmel fogadta a debreceni történéseket. A Reformátusok Világszövetsége, az Egyházak Világtanácsa és az Európai Egyházak Konferenciája egyaránt üdvözölte az Alkotmányozó Zsinat munkáját. Sőt, Kyrill pátriárka, Moszkva és minden oroszok pátriárkája, is levélben fejezte ki örömét. Egyszóval a lépés helyénvaló volt, s talán ma már mi magunk is jobban meg tudtuk értetni a világgal, hogy miről szól az egységitő munkálkodás és miről nem. Egyébként amikor Debrecenben ünnepélyes keretek között kinyilvánítottuk a magyar református egyház egységét, egyben bátorítani és buzdítani kívántuk a magyar politika felelős személyeit és intézményeit is arra, hogy jussanak végre konszenzusos megállapodásra azokban a megoldatlan és a mai napig fájdalmat okozó kérdésekben, amelyeket Trianon óta sebként hordoz a magyarság.

- *A több évtizedes erőszakos politikai-területi szétszakítottság után merem remélni, hogy a magyar református küldetésstudat összehangoltabban, sikeresebben valósulhat meg. A modern, válságokkal tele 21. században azonban mi a magyar református küldetésstudat igazi lényege?*

- Nyilván nagyon nehéz erre a kérdésre röviden válaszolni, de nem lehetetlen. Tekintettel arra, hogy jócskán benne vagyunk a Kálvin-émlékévben, induljunk ki Kálvin gondolatából. Ő az Intitúció c. művel elején azt írja, hogy az ember igazi ismerete Isten és önmaga megismeréséből tevődik össze. Vagyis az embernek mindig pontosan tudnia kell, hogy hol van a helye az Istennek, és hol van neki, mint embernek a helye. Manapság ezzel az igaz ismerettel van baj. Az ember önmagát teszi Isten helyébe, s korlátlan ura és fogyasztója akar lenni a teremtett világnak. „Én mindent megtehetek a világgal” életforma és gondolkodásmód aztán

JUBILEUM

Ünnepélyesen kinyilvánítottuk az egységet

mindenféle válságot hoz magával. Az ökológiai válságtól a bankok összeomlásáig ível a sor. Mivel az Isten és az ember szerepét, helyét összezavaró, felcserélő ember nem rendelkezik bizalomra építő és épülő hittel, csak önmagára irányul a cselekvése. Küldetéstudatának alanya és tárgya egyaránt

önmaga. A református küldetéstudatnak ezzel szemben az a legfontosabb sajátossága, hogy nem önmagáról szól. Hanem arról, hogy miként tudunk bánni azzal, amit Isten ránk bízott. Tudunk-e olyan közösségeket építeni, amelyek családtól egészen a nemzetig és a természettel való közösségig valóban élhetőek, és valóban Isten dicsőségét szolgálják. Annak idején a reformáció korában a református küldetéstudat úgy realizálódott, hogy egy széthullott országban anyanyelvi kultúrát teremtett, iskolákat és közösségeket hívott létre. Napjainkban szemünk láttára esnek szét a közösségek, a kultúrát meg lassan egészen felszínes és felületes jelenséggé kezelik, így hát nagyon ideje van a református küldetéstudat megerősödésének.

- *Úgy gondolom, hogy az elhangzottakat minden kedves olvasónknak a szívére helyezhetjük. Püspök Úrnak pedig szeretettel és tisztelettel megköszönöm a beszélgetést. Életére és egyházkormányzói munkásságára Isten gazdag áldását kívánom a továbbiakban is.*

Czirmayné Kocsis Róza

Ötven éve együtt

Kiss Piroska és Zsák István

50. házassági évfordulójukat ünnepelték

Ez alkalommal szeretettel gratulált nekik a – hála Istennek – nagy létszámú rokonság, barátaik, szomszédjaik és sok kedves ismerősük.

A házaspárt köszöntötte az Önkormányzati Testület, a Polgármesteri Hivatal nevében Tóth Lajos polgármester is. Saját jókívánságait mint a család régi jó barátja adta át.

Az „ifjú” pár ez úton is köszöni a sok jókívánságot.

Szerkesztőségünk nevében gratulálok és jó egészséget kívánok a Zsák házaspárnak!

Benson Mária

GONDOLATOK

Irány Rákóczifalva!

*„A változás maga a lehetőség”
(Egy fecske)*

Már többször kérdezték, miért kell állandóan kiállításokat szervezni és reklámozni a múzeumot.

Ha valaki jártas a mai korban, rögtön feltűnik neki, hogy minden a reklám. A termékek 90 %-a reklám, ezt kell megfizetni.

Ma már kevés valamit jól csinálni, azt meg is kell ismertetni a látogatókkal. Persze így naprakészen minden lehetőséget és feladatot látnunk kell, hiszen az Alföldön nem a turizmus volt a jellemző.

Ezt tanulva válik érthetővé, hogy egy újabb lehetőség ez az életforma a normális megélhetéshez. Nekünk nem azzal kell foglalkozni, hogy máshol jól, vagy rosszul teszik a dolgukat.

Itt az a lényeg, hogy Rákóczifalvára jöjjenek el és érezzék jól magukat. Azokkal a szomszéd településekkel, akik hajlandóak dolgozni és összefogni, azokkal folyamatosan építjük kapcsolatainkat. Ami a vendégekről szól és nemcsak meddő beszélgetésekről, mert a gazdasági válság rengeteg turistát a hazai tájakra „kényszerített”.

Ezeknek a vendégeknek a maximális kiszolgálása a feladatunk. Ez mindenkinek jó, mert a turisták pénzt hoznak, amit, akikkel összefogunk, el tudjuk osztani egymás között. A feltétel, hogy az ide érkező jól érezze magát.

Tapasztalataink alapján szükség van szálláshelyekre, étkezési lehetőségekre, egyéb programokra. Az elmúlt év alatt ezeket a lehetőségeket is már tudjuk biztosítani. Az ajándéktárgyak is rövidesen kaphatóak lesznek, hiszen nagyon sok vendég vinne haza emlékebe valami apróságot.

A madárpark sokkal több vendéget érdekel, mint azt gondoltuk volna. Reményeink szerint havonta 250-300 érdeklődőre gondoltunk, de ez sokkal több már most.

A fejlesztéseket a támogatóink segítségével folytatjuk, mert szakértők is meglátogattak bennünket és reményeink szerint jó néhány egzotikus ritkaságot is kaphatunk.

A múzeum fejlesztése sem állhat meg, hiszen olyan prog-

ramokat fogunk szervezni, ami külföldi csoportok nagyszámú érkezését biztosítja.

Azt, hogy ez a sok program eljusson a vendégekhez, nekünk ezért kell a médiumokban jelen lenni és hírt adni a Rákóczifalván működő lehetőségekről. A turizmus fejlesztése gazdasági alapon működik, ahol a jól teljesítők lehetőséget kapnak az önbecsülésre és egy normális megélhetéshez.

Balázs Antal

Kőringyó sirató

A pillanat az örökkévalóság kapuja.

A pénz önteltté, s nem bölcsé tesz.

Az élet csak egy lélegzetvétel a halálba.

Az életednek kezdete és vége még előtted is titok. (Mert nem a tiéd.)

Amennyit adtál, azzal több maradsz.

A fuldoklónak csak mentőöv kell, nem a vizet elhordani alóla.

A tudás meg nem tanulható, de el sem felejthető.

A munka emelte ki az embert az állatok közül, a pénz rántja vissza.

Balázs Antal

Nostradamus Fuzárium Gordonkára 2009

I. A szocializmusban gyerekek tartottak bennünket, most majomnak. Akkor nem, most viszont van banán.

II. Olyan lesz Magyarország, mint sok Dél-Amerika-i állam. Senki nem dolgozik, a korrupció az egyetlen megélhetés. És már elkezdődött a kábítószer termelés is.

III. Az SZDSZ-nek több elnökjelöltje lesz, mint tagja.

IV. Amikor 2004-ben beléptünk az Európai Unióba még 9 országgal együtt, az össz. gazdasági teljesítménye a 10 országnak egyenlő volt Hollandiával! Csak azt tudnám, mit védtünk azzal a tömérdek fegyverrel?

V. Már az Ókorban is voltak árulók, csak akkor az ellenség se becsülte őket semmire, ki is végezték leg többjüket. Ma életforma és példa lett.

VI. Most a Velencei tavat, rövidesen a Balatont is megveszik.

VII. Régi igazság: Az Alpokból, a Kárpátokból lezúduló mocsok a sík területen áll meg.

Balázs Antal

HÓNAP KÉRDÉSE

Vélemények a Rákóczi Lapról

Ez év folyamán – az on-line olvashatóságnak köszönhetően több településen kívül élő olvasó nyilatkozott pozitívan a Rákóczi Lapról, szóban, telefonon, írásban. Alábbiakban két – különböző újságokban publikáló – személy e-mailen érkezett rövid véleményét közöljük. Köszönjük, hogy figyelemmel kísérik tevékenységünket és vették a fáradságot, hogy ezt meg is írják.

Fogarasy Attila 2009. március 9.

Kedves Mária!

Gratulálok a laphoz, igényes és szépen szerkesztett!

Üdvözlettel: Fogarasy Attila

Dr. Kölcsei Tamás 2009. február 19.

Kedves Mária, csak úgy ámultam, hogy milyen nivós, tartalmas, gyönyörű kivitelű lapot adtok ki.

Gratulálok: Tamás

Ebben a hónapban azt a kérdést tettük fel néhány főnek, hogy olvassa-e a Rákóczi Lapot, mi a véleménye róla és rajta kívül még hányan olvassák a családban:

Tátrai Sándor nyugdíjas:

Csak jókat tudok mondani. Ami történik helyileg, informál mindenről. Színvonalas, a család olvassa.

Szabóné Pannika:

Benne van minden, ami a lakosságot érinti. A civil szervezetek többet írhatnának magukról. A családban mindenki olvassa. Meg vagyunk vele elégedve.

Burzi József:

Jásztelken is olvassák a lapot, mert mikor itt elolvassuk, odavisszük a mamának és ő továbbadja a szomszédoknak is. Csak jót tudok róla mondani, mert ami ránk vonatkozik helyileg, az minden benne van. Jól érthető és áttekinthető. Az utókor részére is egy emlék marad.

Kérdező: Jobbágyiné

22 éves lány Rákóczifalván él, Debrecenben tanul:

Talán nem az a helyes kifejezés, hogy rendszeresen forgatom a Rákóczi Lapot, ugyanis a nyomtatott formája nagyon ritkán kerül a kezembe. Mióta elkerültem Rákóczifalváról a napi rutinom része lett megnézni az önkormányzati honlapot, érdekel, mi történt itthon. Nagyon tetszik, mivel gyakran frissítik, napra kész, információ gazdag. Itt szoktam elolvasni a Rákóczi Lapot is. Először csak azt nézem meg, ami azonnal felkelti az érdeklődésemet, de többnyire minden alkalommal amikor „kinyitom” találok benne valamit, amit eddig nem vettem észre és szeretném elolvasni. Csak kedvezően tudok róla nyilatkozni, a barátaimnak is meg szoktam mutatni.

Hajagos László, Rákóczifalva:

A Rákóczi Lapnak ugyan előfizetője nem vagyok, de minden példányát megvettem mióta megjelenik. Rendszeres olvasója az egész családom. Szívesen forgatjuk mivel minket érintő, helyi érdekeltségű dolgokról esik benne szó. Részletes és precíz tájékoztatást ad, állandó információ forrása a helyi eseményeknek, színes, érdekes és aktuális.

Rákóczifalvai előfizető:

Tájékoztató funkcióját jól ellátja a lap. A cikkek tetszenek, a témák jól választottak, érdekesek, bár szerintem lehetne kicsit több a kép benne. Az egész család meg szokta nézni és mindenki talál benne valamit, amit elolvasna. Kritikaként csak

azt említeném meg, hogy lehetne egy kicsit gyermekbarátabb. Biztosan a fiatalabb korosztály érdeklődését is felkeltené, ha lenne benne mese, vagy gyerekeknek való keresztretjvény, szójáték vagy kifestő.

Kérdező: Nagy Tímea

28 éves adminisztrátor, Szolnokon dolgozik: Szép kivitelűnek tartom a lapot. Nagyon „elegáns” a megjelenése. A tartalma változatos, az újságírás szinte minden területét átöleli. Nagyon örülök neki, hogy nincs benne pletykarovat, nem olvashatunk a „sztárokról”. Mentés a politikától. A helyi híreket tárgyilagosan közli. Jó dolognak tartom, hogy sok fényképet közöl az itteni rendezvényekről, szerintem mindenki örül annak, ha hozzátartozóját viszontláthatja az újságban. További jó munkát kívánok az újság munkatársainak!

Bata Ferencné pénztáros: Alapvetően jónak tartom a lapot. Mutatós a megjelenése. Hiányolom viszont, hogy sokszor csak a már elmúlt rendezvényekről tudósít, pedig előre kellene egy kis beharangozó. Örülök neki, amikor viszontláthatom a gyermekeimet a fényképeken. Jó dolognak találok, hogy az újságírók szinten minden helyi megmozduláson ott vannak és a maguk módján tudósítanak. Úgy látom, hogy jó a kapcsolat a lap és a civil szervezetek között is. Szerintem büszkék lehetünk az újságunkra.

70 éves nyugdíjas hölgy, helyi lakos: A megjelenése nagyon szép, de a tartalma számomra hagy egy kis kifogásolni valót. Nagyon sok helyet foglal el az önkormányzati hírekben a statisztika. Szerintem nem fontos, hogy az előző hónapban mennyi ápolási díj, gyermekvédelmi támogatás, közgyógy került kiadásra. Biztos vagyok benne, hogy a hivatal helyesen járt el és nem kell erről még pluszban írni. Jobb lenne, ha az itt élő embereket mutatnák be, akik valamit tettek a településért, vagy a régmúlt emlékeit idéznék fel a még élő szemtanúkkal. Fiatalokkal is szívesen találkozna a lap hasábjain, akár családokkal is, akik több gyermeket nevelnek és példának lehetne állítani a közösség elé. Jó lenne, ha készülő rendezvényekről előre is tájékoztatna, nem csak utólag tudnánk sok mindenről. Örülök neki, hogy két szép kiadványt is készítettek a lap munkatársai, amelyekben a helyi értékeket tudták felmutatni. Csak így tovább!

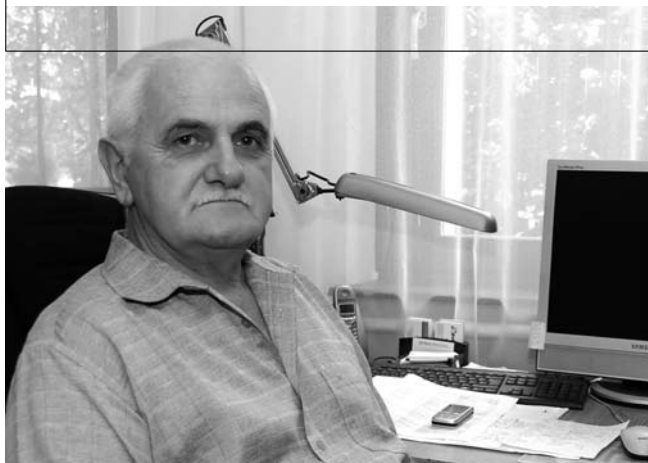
Kérdező: FMZS

PORTRÉ

Csáti Péter

„A tehetséggondozás nem ördögösség, hanem energia”

Beszélgetés a Pro Talento-díjas Csáti Péterrel akaratról, motivációról, tanításról

A Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Pedagógiai Intézet és a Versenyképes Tudásért Alapítvány Kuratóriuma immár 11 éve díjazza a Pro Talento-émlékplakettel a tehetséggondozásban kimagasló pedagógusokat. Idén a megye iskoláiból tizenegy pedagógust terjesztettek fel a Pro Talento-díjra, akik közül hárman kapták meg, köztük a Rákóczi falván élő Csáti Péter, a Szolnoki Műszaki Szakközép- és Szakiskola Környezetgazdálkodási és Építészeti Tagintézményének szaktanára, aki a magasépítő technikus képzésben vesz részt. Ennek kapcsán beszélgettem vele.

MV: Mikor Pahocsa Kálmánnal készítettem interjút az év tetőfedője cím kapcsán, többször is hivatkozott Önre, úgymint a „Tanár úrra”. Amikor Ön megkapta a Pro Talento-díjat, arra gondoltam, hogy a két dolog alátámasztja egymást.

CSP: Függetlenek egymástól, meg nem is. Annyiban függenek össze, hogy mind a kettő szakmába vágó. Nem vagyok pedagógus végzettségű, csak belecsöppentem, de szeretem csinálni. Okleveles építőmérnök, építész-státikus szakmérnök, szakokleveles közgazdász végzetéseim vannak, de 1977 óta tanítok is.

MV: Gondolom, nem rögtön a tanítással kezdett a diploma megszerzése után.

CSP: Korán nősültem és Andrea lányom az egyetemi éveim alatt született. Nappalin kezdtem, levelezőn végeztem. Először kivitelezésben dolgoztam, majd tervezőirodába kerültem, innen hívtak a dunaujvárosi főiskolára tanítani, és megtetszett a dolog. Azután idehozott az élet minket erre a vidékre.

MV: A lánya, Réka (Császiné Csáti Réka) mesélt a sok költözésről.

CSP: Az túlzás, hogy sok, de néhányszor előfordult. Annak, aki egy helyen éli le az életét, soknak tűnhet. Laktunk a

Hortobágyon, utána Dunaujvárosban, majd Szolnokon, most meg itt.

MV: Miért költöztek ennyiszor?

CSP: Valahogy úgy alakult, hogy oda mentünk, ahol a munka volt. Mondjuk Rákóczi falvára nem feltétlenül csak a munka hozott. Szerettük volna a szüleimet idecsábítani, nekik vettük ezt a házat, de ők végül nem jöttek. Ezért mi költöztünk ide.

MV: Térjünk egy kicsit vissza Kálmánhoz.

CSP: Aki szakmabéli, vagy „csak” érdeklődik a szakma iránt, azokkal szívesen beszélgetek, észrevételeket teszek a munkájukkal kapcsolatban, építő kritikát vagy dicséretet. Soha nem erőltettem rá magam senkire, de ha megkerestek, nagyon szívesen segítettem.

MV: Hogyan ismerkedtek meg?

CSP: Felújítottuk itthon a tetőt, ajánlották, mint jó szakembert. El is vállalta, de várnunk kellett rá. Egyszer aztán mondta, hogy ne várjunk tovább, mert nagyon feltorlódott a sok megrendelés, de én ragaszkodtam hozzá. Be is áztunk emiatt, de érdemes volt kivárni. A felújítás közben ismerkedtünk össze igazán, látta, hogy nem félek a munkától, konyítom a szakmát is. Én is láttam, hogy jó szakemberrel van dolgom. Így kezdődött a kapcsolatunk. Megmutatta néhány munkáját, aztán jött a nyertes berekfürdői strand teteje és az arborétum kilátója. Nem volt egyszerű feladat egyik sem.

MV: Tehát Kálmánt nem tanította.

CSP: Nem, ez egy szakmai találkozás volt. Nem tanítottam, mégis Tanár úrnak szólít. Ő tudja, miért.

MV: Jó néhány diákja szerepelt kiemelkedően országos versenyeken.

CSP: Igen, voltak egy páran, például két rákóczi falvai fiatal is, Zala Ádám és Takó Sándor. Az ilyen embereket mindig könnyű segíteni és tanítani, akik tudják, hogy mit akarnak.

MV: Gondolom, akiben megvan az érdeklődés, azzal könnyebben lehet boldogulni.

CSP: Igen, de a többiben is fel kell kelteni az érdeklődést. Nem ördögösség ez, csak energia. Valahol ezt hiányolom néhány kollégámból: azt a kis pluszt nem mindig adják hozzá. Van, amikor én is érzem, hogy fárasztó, nyűg, de mikor eredményeket érünk el, elfelejtem ezeket.

MV: Fárasztóak is lehetnek a diákokkal való viták.

CSP: Á, nem kell vitatkozni velük. Én nem vitatkozom. Ez nem vita tárgya! Mint már említettem, azt kell megtalálni a gyerekekben, hogy mit akar és miben jó. Ezeket kell kihasználni, ezeken keresztül kell „megtámadni” az illetőt és így lehet eredményeket elérni. Ez igényel többletenergi-

PORTRÉ

át. A tehetséggondozásnak ez az alapja. Lehet, hogy valaki másképp csinálja, de nekem így könnyebb. Azt veszem észre, az emberek a gyengeségeikkel jobban tisztában vannak, mint az erősségeikkel, és sajnos ezekre a gyengeségekre úgy is tekintenek, mintha nem lehetne korrigálni azokat. Vannak gyerekek, akik tudatosan akarják fejleszteni magukat, és ehhez segítséget is kérnek, és el is fogadják azt. Azonban sokan lemondóak, hogy: „Á, ahhoz én úgysem értek!”

Fejleszteni lehet ezeket a hiányos képességeket, de mindig felteszem a kérdést a diáknak, hogy akarja-e egyáltalán. Szükség van akaratra és motivációra. Motiváció nélkül nem megy. A motivációt nem biztos, hogy hozza magával a gyerek, valamikor azt is ki kell alakítani. Ezért összetett ez a folyamat. Én csak a szakmára hagyatkozom, azt akarom megtanítani és abban akarom, hogy elérjünk valamit. Ezek mellett csak egy plusz, mikor országos versenyeken szerepelnek. Végül is ezek miatt kaptam a díjat. Mióta Szolnokon tanítok, mindig is foglalkoztam azokkal a gyerekekkel, akik akarnak valami többet, túl azon, hogy a szakmát megtanulják. Feltételezzük, hogy a szakma megtanulása csak alapcél, hogy ha már ebbe az iskolába jött, a technikus oklevelet szeretné megszerezni. A többet pedig adott esetben lehet az, hogy eredményesen szerepeljen egy szakmai versenyen, vagy egy kiegészítő ismeretről is szerez bizonyítványt.

Jó látni, mikor a diák ráébred, hogy mégiscsak meg tudja csinálni azokat a dolgokat, amikről azt hitte, hogy képtelen rá. Önbizalmat kap ez által. Önbizalomra pedig szüksége van. Vannak azonban olyan gyerekek is, akiknél túlteng a megalapozatlan önbizalom. Ez veszélyes. A kishitűség is az, de kevésbé: a kishitű ember önmagára veszélyes, a túlzott önbizalommal rendelkező egyén viszont másokra is.

MV: Mi lehet ennek az oka?

CSP: Az önismeret korban kitolódott, kevesebb önismeret-formáló inger éri a mai gyerekeket. Gyerekkoromban szinte állandóan kinn voltunk, „bandáztunk”, játszottunk, dolgoztunk. A játékokat magunk készítettünk, bújócskázunk, számháborúztunk. Versenyszellem volt köztünk, ki a gyorsabb, ügyesebb, erősebb. Volt összehasonlítási alap egymáshoz képest is, kialakult egy önismeret, hogy miben

vagyok jó, illetve kevésbé jó. Másrészt a kreatív készségeink is fejlődtek.

Azt tapasztaljuk a mai gyerekeknél, hogy gyenge az önértékelésük. A szakképzés területén valahogy el kell érnem, hogy mindenki megismerje önmagát és megfelelő önértékeléssel rendelkezzen. A megváltozott viszonyok miatt az önismeret fejlődéséhez szükséges dolgokat kell valahogy behozni az oktatásba. Ez is a mi feladatunk. A tehetséggondozás nagyon sokrétű dolog, valamikor „csak” az az eredmény, hogy kihozzuk valakiből a maximumot.

MV: Valakiben meg elfojtani azt, ami nincs benne, gondolkodok itt a túlzott önbizalomra.

CSP: Igen, segíteni, hogy legyen tisztában saját magával, ugyanakkor a kimagasló tehetségeket segíteni a továbblépésben, hogy többre vigyék. Ez a kettősség is jellemzi a tehetséggondozást.

Igy kanyarodunk vissza Kálmánhoz, ő egy olyan szakember, aki tisztában van a képességeivel, tudja mire képes. Tudja, hogy Ő egy értékes ember, de vannak dolgok, amiket nem tud, de képes tanulni. Ez a tanítási módszerem alapja, hogy ne gondoljuk azt, hogy kész, befejeztük.

MV: Jó pap is holtig tanul...?

CSP: Így van, tanulni kell. Alapvető, hogy tudjak segítséget kérni, ha kell, ne szégyelljek kérdezni, sőt az a szégyen, ha nem kérdezek, ha tehetem. A Pro Talento díj pont erről szól, hogy mit tettem pluszban a gyerekekért. Mindig próbálok szakmailag segíteni őket akár direkt, akár indirekt módon: például feladatokat készítek országos versenyekhez...

MV: Tankönyveket is írt.

CSP: Igen, „kontárokodtam” ezen a területen is.

MV: Tankönyvet felkérésre ír az ember, gondolom.

CSP: Igen, másképp nehéz kiadni. Lehet új tankönyvekkel is házalni, de az nehezebb, mert minden írást tankönyvvé kell nyilvánítani. Van egy pécsi magáncég, az például építőipari, épületgépészeti tankönyveket ad ki, de éveken keresztül nem lehetett használni azokat, mert nem voltak tankönyvvé nyilvánítva, nem volt elfogadva. Az én középiskolai tankönyveimet a Nemzeti Szakképzési és Felnőttképzési Intézet részére írtam. Ők fogják össze a szakképzést országosan, ők koordinálják. Nagyszerű szakértői hálózatuk volt, de a pénzhiány sajnos lecsökkentette a lehetőségeiket, egyre kevesebb szakmai segítséget tud nyújtani a szakképző és szakiskoláknak. Aztán itt az új, moduláris OKJ-s képzés, amit egy éve kellett kötelezően bevezetni. Ez más, mint amit megszoktunk eddig.

MV: És ez jó vagy rossz?

CSP: Ki tudja?!

MV: Majd az idő választ ad?

CSP: Akik régóta benne vannak szakképzésben, az a véleményünk, hogy nem ez a jobb, de az idő majd választ ad. Ez az elv liberális alapokra helyezi az oktatást, szakmát nem csak iskolában lehet eztán szerezni..

MV: Adjuk meg neki az esélyt?

PORTRÉ

CSP: Nyilván, aki megszokott valamit, mint én is, annak nem jó. Gondolkodtam is, hogy eljövök előnyúdíjba, mert ebbe már nem ásom bele magam, nem fektetek bele egy csomó energiát. Lassan elérem a nyugdíjkorhatárt, a későbbiekben már nem fogom ezt hasznosítani. Ha befejezem a tanítást, akkor számomra ez a befektetés nem térül meg, elvesztegetett energia csak.

MV: Ha nyugdíjba vonul, abbahagyja a tanítást?

CSP: Nem tervezem, de ez nem rajtam múlik. Ez mindig az adott viszonyoktól függ.

MV: Egy pedagógus el tud valaha szakadni a pedagógus énjétől?

CSP: Nem a pedagógusi énemet szeretem, hanem az egészet együtt. A szakmát szeretem pedagógiai módszerekkel tanítani. A kérdésre a válasz: nem hiszem.

MV: Tervek a nyugdíjas évekre?

CSP: Nem tudom még. Magától a szakképzéstől nem szeretnék elszakadni teljesen, ha nem muszáj. Van ismertségem a szakmában. Gyakran végzek szakértői, tananyagfejlesztői munkát, országos versenyekre készítek feladatokat.

Nyugodt életet szeretnék. Szeretek például kertészkedni, barkácsolni, a családdal, az unokáimmal lenni.

Ha az ember kikerül bizonyos dolgokból, már nem lehet ugyanúgy csinálni. Kollégákon látom, akik nyugdíj után maradtak óraadónak, hogy egész mások, mint amikor benne voltak a teljes folyamatban, most meg csak leadnak néhány órát.

MV: Olyan lehet, mint egykori játékosként a pálya széléről nézni a meccset?

CSP: Igen, olyan. Egész más lesz. Bemegyek, megtartok néhány órát, de nem vagyok ott a többi időszakban, nem látom a gyerekeket folyamatában, nem „élek” velük együtt. Lehet átadni ismereteket, de ez csak arra szűkül le, a nevelés már elmarad. Az emberi hatás csökken, pedig én azt fontosnak tartom. Mikor benne vagyok az oktatás teljes folyamatában, ellenőrizni tudom az információátadás és -befogadás eredményességét, segíteni tudok az értelmezésben, ha kell. Ezáltal gondolkodásra is tudok készíteni. Ha csak néhány órában leadom az anyagot, vagy van eredménye, vagy nincs. Elvész az az emberi kapocs, ami szükséges a tényleges fejlődéshez. Ez a lényeges különbség nyugdíjas és nem nyugdíjas pedagógus között. Éppen ezért a szakmának egy szűkebb, de összetartozó részét szeretném nyugdíjasként felvállalni. Ám az sem biztos, hogy az iskola akar, vagy tud alkalmazni nyugdíjasként.

MV: A pálya széléről való szemlélődés helyett akkor már inkább a kertészkedés?

CSP: Igen. Illetve vannak még elképzeléseim. Írni szeretnék még néhány tankönyvet, tervezem egy honlap indítását, ahol a szakma iránt érdeklődők nézelődhetnek, informálódhatnak. Úgy érzem, szakmailag van még mondanivalóm. Ha valakit érdekel, elmondom, de ha nincs érdeklődés iránta, nem erőltetem a dolgot. Akkor marad a kertészkedés.

Mondi

Találkozunk

Ránézek a tablómra és visszaemlékezem.

Ötvennégy vidám ballagó diák hagyta el 1959-ben, ötven éve az általános iskolát.

Tele voltunk étellel, reménnyel, akarattal, hisz tanáraink is csak a jóra, a kitartásra, emberségre neveltek bennünket. Mai napig nem feledem az osztályfőnökünket Dezső Ilona tanárnőt, akinek mi voltunk az első ballagó diákjai. Dr. Rékásiné Tóth Mária igazgatóhelyettes bölcs, előrelátó törekvéseit.

Felejthetetlen Szabó József fizikatanár, a fiú osztály osztályfőnökének magyarázata a fizika alapkérdéseiről. Délutáni elfoglaltságunkról Luló tanár néni gondoskodott. Sportkört vezetett, tornaversenyeket rendezett, az erőnlétünk mellett a lelkünkön is gondoskodott. – Mindezt feledni nem lehet.

Ötven év nagy idő – fél évszázad -, de sokat változtunk, mennyi minden történt velünk, sokat tanultunk, dolgoztunk, kijártuk az élet iskoláját, családot alapítottunk, felneveltük gyerekeinket, eltemettük szeretteinket. Sajnos sokan már nem élnek közülünk.

Szeretett volt osztálytársaim, az ötven éves találkozót 2009. szeptember 12-én du. 16 órakor tartanánk meg, melyre szeretettel ezúton is meghívunk.

Szervezők:

Pálszabó Istvánné Nagy Éva

Telefon: 06/20-361-2744, 06/56-786-601

Nagy Sándorné Hovanyecz Katalin

Telefon: 06/20-448-3311, 06/56-441-657

Osztálytársaim kérlek, hogy jelentkezéssel és ötleteddel hívjál bennünket és segíts felkeresni minden volt diák-társadat.

2009. június 30.

Nagyné Kati

KÖZTÜNK ÉLNEK

Halak a lakásban

Több mint száz éve már annak, hogy Európában is megjelentek az első trópusi akváriumok. Kínában már több ezer éve tartják a különböző díszpontyokat és aranyhalakat, hiszen ők tenyésztették ki a régmúlt időkben. De az akvarisztika egy jóval fiatalabb és bonyolultabb tudomány.

Kezdetben kádakban, hordókban próbálták tartani a külföldről (trópusi országokból hajóval behozott) származó halacskákat, majd fémvázaz, síküvegből készült akváriumokat gyártottak. Ma már kizárólag ragasztott akváriumot készítenek, fémváz nélkül.

Aki rászánja magát, hogy akváriumot tart, és betartja az ide vonatkozó fontos szabályokat, és szereti is a halakat, biztosan sok örömet fog találni benne.

- Lehetőleg 100 l-es akváriumot vásároljunk, ne kisebbet. Téves elképzelés, hogy kis akvárium kis gond, nagy akvárium nagy gond. Sokkal tovább megmarad egy nagyobb medencében a biológiai egyensúly.

- Ne tegyük a medencét az ablak közelébe, hogy a közvetlen napfény ne érje, inkább mesterséges fényvel világítsunk, hiszen azt az igényeknek megfelelően tudjuk szabályozni. Nem lesz algásodás.

- Növényt, talajt úgy válogassunk össze, hogy megfelelő legyen. Dús növényzet: szebb látvány, búvóhely a halaknak, főleg az ivadékoknak.

- Csak az egymással összeférhető halfajtákat tehetjük egy akváriumba. Pl.: Sügérfélékhez ne tegyünk guppit, mollit vagy xifót.

- Megfelelő számú halat tegyünk egy medencébe. Kerüljük a zsúfoltságot.

- Nézzünk utána, vegyünk szakirodalmat, kérjük ki tenyésztők véleményét (ne kereskedőét!). Jómagam több mint 40 éve foglalkozom akvarisztikával, de a mai napig forgatom a szakkönyvek lapjait.

- A halak etetése is nagyon fontos dolog és sok hiba forrása. Ne etessük túl őket. Inkább maradjanak egy kicsi mindig éhesek, mint hogy egyszer is túletessük őket, megmarad a vízben az eleség és jön a betegség.

- Figyeljük mindig a halainkat etetéskor. Ha nem élénk a mozgása, uszonyait összezárja, elszíneződések vannak a testén, pöttyök vagy foltok jelennek meg stb., ez mind egy-egy tünet, melyet haladéktalanul kezelni kell. 1-2 nap késlekedés akár az egész állomány elvesztését is jelentheti.

- Ha elutazunk akár 1-2 hétre is, ne etessük meg őket „nagyon” az utolsó nap, hanem úgy, mint máskor. Ha jól gondozott halakat ennyi időre eleség nélkül hagyjuk, meg sem kottyann nekik egy kis böjtölés. A gépeknek viszont állandóan működni kell. (Levegőztető, szűrő, télen fűtőberendezés.) Sohasem szabad hosszabb időre ezeket kikapcsolni! Maximum néhány órára.

Ha ezeket a felsorolt legfontosabb szabályokat betartjuk, biztosak lehetünk benne, hogy halaink sokáig fognak örömet és szép látványt nyújtani lakásunkban.

Sok sikert kívánok az akvarisztikához!

Ulviczki György

Tanszervásár!

Iskolai felszerelések, tanszerek széles választéka.

Tanszervásárlási utalvány elfogadóhely.

Szakszerű, gyors kiszolgálás.

Várom kedves vásárlóimat!

Zsuzsa néni rőfös boltja (Rákóczi úti butiksor)

SPORT

Molnár István Patrik

A következőkben Molnár István Patrik általános iskolánk 4.b osztályos tanulóival készített beszélgetését olvashatják, aki bebizonyította, hogy semmit sem lehet elég korán elkezdni, illetve, hogy nagyon jó időbeosztással a tanulás, a sport, és az ezekhez kapcsolódó versenyek tökéletesen megférnek egymás mellett.

Mielőtt rátérnénk a kezdetekre, engedd meg, hogy gratuláljak, hiszen információim szerint 2009. tavaszán egy országos pingpong versenyen a saját korcsoportodban III. helyeztet lettél, és ennek jutalma nemcsak a kupa, az elismerős szavak és a taps volt, hanem meghívás egy nemzetközi táborra is.

Igen. Nagyon örültem az eredménynek, a családom, az edzőm, illetve az egyesület, mindenki nagyon büszke volt rám. A sok edzés, a munkám meghozta gyümölcsét. A tábor, melyet Kiskunfélegyházán rendeznek meg augusztus végén az európai összetartás tábora, ahová Európa különböző országaiból delegálják a kerettagokat, tehát a legjobbakat. Mivel idén Magyarországon szervezik, innen több embert is küldhetnek. Az egyesületem pedig vállalta a költségeket, melyet ezúton is megköszönök

Most egy kicsit utazzunk az időben, és meséld arról, mikor és hogyan is kezdődött...

A családukban többen is szeretik a pingpongot. Molnár nagypapám tanította annak idején apukámat és nagybátyámat is. 3 évesen vettem először kezembe ütőt, akkor a testvéreim és apukám felállítottak egy sámlira és ők irányították a kezem, merre üssek. Komolyabban 2006 novemberében kezdtem el, akkor 2. osztályos voltam.

Melyik egyesületnél igazoltál?

Szolnokon, a Jászkun Volán Sc-nél játszom, 2008 februárjában lettem igazolt játékos.

Az edzőm Szöllősi Péter, nagyon szeretem, sokat köszönhetek neki.

Igaz, ez az Országos verseny a csúcs, de milyen eredményeidre vagy még büszke, melyek azok, amiket kiemelnél?

A legelső versenyemre mindig szívesen emlékszem vissza. 2-3 hónapja játszhattam, kicsi voltam még, csak második és akkor rögtön 3. helyeztet lettem Szolnokon, egy városi versenyen, melyet a Mátyás Király úti Általános Iskolában szerveztek.

A másik kettő pedig azért jó, mert Karcagon a területi meghívásos tornán egymás után 2008-ban és 2009-ben is első helyeztet lettem. Örültem neki, hogy ugyanott, ugyan-

azon a versenyen zsinórban kétszer is felállhattam a dobogó tetejére.

Nagyon sok szép eredményed van és csak ámulok a sok érmen, melyet a falon látok. Közöttük pont egy tucatnyi aranyérem, 3 kupa... Mindezekért keményen meg kellett dolgoznod, mikor vannak az edzőseid?

Minden hétköznap délután fél négytől fél hatig. Amikor kicsi voltam még, Katona nagypapám kísért be, vagy a testvéreim, szüleim. Ahogy nagyobb lettem, már csak a buszmegállóig kellett eljönni velem, és ma már egyedül is járhatok.

De nemcsak az edzősek vannak, hanem különböző táborok is. Most jöttem haza nemrég Tiszafüredről, ahol a magyar utánpótlás válogatott újonc II. korosztály táborozott egy hétig. Itt minden reggel 7-kor keltünk, délelőtt 3 óra, délután 2 óra edzésünk volt. Közben kirándultunk, nyársaltunk, csónakáztunk, és barátokat szereztünk.

A bevezetőmben említettem, hogy nagyon jól összeegyezteted a tanulást és a sportot. Milyen tanulmányi versenyeken vettél részt ebben a tanévben?

A Zrínyi Ilona matematika versenyen 42. helyeztet lettem, a megyei helyesíró versenyen 10. Indultam iskolai versenyeken is, a szépolvasó versenyen 3. lettem, igaz angol versenyen nem értem el helyeztet, de arra is sokat tanultam.

Sok tantárgyból dicséretet kaptam. Bevallom, mindig csak annyit szeretek tanulni, amennyit kell, soha nem viszem túlzásba, bár mindig noszogatnak otthon...

Gondolom, tudják az osztálytársaid is, hogy milyen ügyesen pingpongozol, esetleg akadtak már követőid?

Még senki nem kezdte el, most az egyik barátom gondolkodik rajta, de még nem biztos.

Érdekel más sport is vagy kizárólag a pingpong?

Igen. Nagyon szeretek kézilabdázni, focizni, tollasozni is. Szüleim mindig mondják, hogy soha nem látnak labda nélkül a lakásban sem. Ha rossz idő van idebenn is pattogtatom a pingponglabdát. Egyszer anyával fogadtunk, hogy meg tudok ezret is, ő meg csak mosolygott, hogy na lássuk... 500 után azt mondta elhiszi, de én tovább pattogtattam így a rekordom 1575.

Nagyon ügyes vagy! Talán egyszer a Guinness Rekordok könyvében is olvashatunk rólad, mint pingponglabda-pattogtató rekorder

Köszönöm a beszélgetést, és további sok sikert kívánok mind a tanulmányidban, mind a sport terén! Kellemes nyarat!

Kövér Nikolett

SPORT

„Nosztalgia Válogatott” volt Rákóczifalva vendége

Nem mindennapi mérkőzést játszott a Rákóczi SE megyei II. osztályú csapata. Az 1973 -as születésű egykori Ifjúsági Válogatott volt az SE vendége. Ez a korosztályos válogatott részt vett 1990 -ben a 16 évesek Európa Bajnokságán és 1992 -ben a németországi U-18 Európa Bajnokságon, majd 1996 -ban az Atlanti Olimpian is többen képviselték hazánkat ebből a csapatból. A június 27 -én, szombaton délután 14 órakor kezdődő focidélutánt a legkisebbek kezdték, ahol az U-9 csoportunk első helyezett lett, az U-11 csapat pedig 3. helyen végzett. Szokolai Viktor gólkirályi címet kapott, Nagy Kristóf pedig a legjobb kapus díjat érdemelte ki. A 17 órás gála mérkőzésre szép számú nézősereg gyűlt össze (400 fő), aki végig nagyon jól szórakozott, többször is tapssal jutalmazta mindkét csapatot. A mérkőzést végül is a „Nosztalgia Válogatott” nyerte 6:1 -re. A mérkőzés után a válogatott csapat tagjai rengeteg autogramot osztott aki a gyerekeknek, sőt, az egyik legjobb játékos, Vincze Ottó neki ajándékozta a focilcipőjét az egyik ifjú reménységnek. A nagyon jól sikerült délutánon jól érezte magát minden szurkoló, a rákóczifalvai focistáknak pedig élmény volt ilyen neves játékosok ellen pályára lépni, akikkel egy közös vacsora keretében zárták a focidélutánt.

Fellendült Rákóczifalva sportélete, a foci mellett megjelentek a lovassportok, a kézilabdások NB II-ben küzdenek és a kutyás sportok is egyre elterjedtebbek településünkön.

Szép Pál a Magyar Ebtenyésztők Országos Egyesületének és az Agility Bírói Testületnek tagja, a Rákóczifalvai Kutyaiskola alapítója-vezetője. Vele készült ez a villáminterjú.

MV: A kutyaiskola a hagyományos „ülj-feküdj-gyere ide” dolgokat oktatja?

SZP: Elsősorban sportképzéssel foglalkozunk, az agility, a frisbee, a flyball alapjait lehet elsajátítani, aki komolyan gondolja, hogy versenyezni kíván a kutyájával, nálunk azt is megteheti. Ezenkívül versenyeket, szakmai fórumokat is szervezünk. Ám ha valaki csak nevelni szeretné kutyáját, természetesen azt is vállaljuk.

MV: Mesélj, kérlek, ezekről a kutyasportágokról bővebben.

SZP: Az agility nem más, mint végigmenni egy akadálypályán időre. Olyasmi, mint egy díjugrató verseny, csak kutyáknak.

A frisbee sportnak több változata ismert, az úgyneve-

Kutyasport

zett távolsági verseny egy 40 méter hosszú pályán zajlik, amely különböző pontértékű sávokra van bontva. A legtávolabbi sáv a legmagasabb pontértékű. A játékban egy perc áll rendelkezésre, ez alatt az idő alatt kell a korongot minél többször minél távolabb dobni, és a kutyának a levegőben elkapva visszahozni. A másik ágazat a szabadstílus. Itt másfél perc alatt kell mindenféle játékos, akrobatikus ugrásokat bemutatni, zenei aláfestéssel, mint egy műkorcsolya kűrben.

A flyball úgy néz ki, hogy egy 15-16 méter hosszú pályán le kell küzdeni 4 ugró akadályt, majd meg kell szerezniük a labdát a flyball gépből, ami hasonlóan működik, mint egy teniszlabda-adagoló. A labdát ezek után vissza kell vinni a kiindulópontra, az előzőleg teljesített négy akadályon át. Ez csapatverseny, négy-négy kutya van egy csapatban. Ebben a sportágban nemzetközi versenyen harmadik helyet szerzett egyik hazai csapatunk.

MV: Milyen programokat szerveztek a közeljövőben?

SZP: Szeptember 6-án egy nemzetközi terelőversenyt rendezünk, ez angol-ausztrál-amerikai stílusú, úgynevezett gyűjtő rendszerű verseny lesz neves külföldi versenyzőkkel. Előtte való nap, 5-én egy szakmai napot szeretnénk tartani, vizsgákkal, szakmai fórummal.

MV: Ez hol lesz?

SZP: Mivel nagy terület kell hozzá, a pálya mérete legalább 150X70 méter kell, hogy legyen, ezért a rákóczifalvai Tisza parton, a kilátónál kerül megrendezésre.

Szeptember 19-én pedig a Duna-Tisza Kupasorozat záró futamát, a Rákóczifalva Frisbee Kupát rendezzük meg a Lovaspályán. Ezen a szeptember 25-én a világbajnokságra Amerikába kiutazó válogatottunk is részt vesz.

MV: Tehát izgalmas versenyre számíthatunk?

SZP: Igen, meg lehet majd nézni az igazi profikat is verseny közben.

MV: Addig találkozhatunk-e veletek valahol?

SZP: Igen, augusztus 15-én kint leszünk a Döme napon, minden érdeklődőt szeretettel várunk.

Mondi

GASZTRONÓMIA

Nyár ízei – nézzünk szét a kertben és a piacon

Padlizsán:

Talán kicsit idegenkedve fogadjuk színe, alakja miatt, de ha megkóstoltuk a belőle elkészíthető finomságokat, nem tudunk többé szabadulni büvköréből. Hazánkban a törökök honosították meg, ezért „török paradicsomnak” is hívják.

Töltött padlizsán:

Hozzávalók: fejenként 1 db padlizsán, 15 dkg gépsonka, 4 db főtt tojás, 2 db nyers tojás, 2 db paradicsom, 1 fej hagyma, 2 gerezd fokhagyma, só, bors, petrezselyemzöld, 2 kanál zsír.

A padlizsán hosszanti oldaláról levágunk egy ovális szeletet. A nagyobb rész közepét kanállal kivájjuk, ügyelve arra, hogy kb. fél centi vastag hús maradjon. A kivájt részt, a sonkát, a paradicsomot, a főtt tojásokat apró kockára vágjuk. A vöröshagymát zsíron megfonnyasztjuk, hozzáadjuk a felkockázott padlizsánt és a sonkát, néhány percig pároljuk. A tűzről levéve összekeverjük a főtt tojással, a nyers tojásokkal, fokhagymával és a paradicsommal, megszórjuk a petrezselyem zöldjével, sózzuk, borsozzuk. A kivájt padlizsánokba töltjük, a levágott szeleteket visszatesszük a helyére és közepesen forró sütőben 30-35 perc alatt megsütjük. Sütés közben olvasztott zsírral meglocsoljuk. Víz nem szabad alá önteni.

Nyáron használjuk ki a friss gyümölcsök adta lehetőségét és készítsünk a megszokott köretek helyett könnyű párolt gyümölcsös köretet. Elkészítése nem ördögös és nehéz feladat. Bármilyen sült mellé bátran ajánlom.

Párolt gyümölcsök:

Hozzávalók: 20 dkg szilva, 30 dkg szőlő, 2 db alma, 1 db körte, fél citrom, 1 dl fehérbor, 2 dl tejszín, 4 dkg vaj, 5 dkg dióbél, mentalevél.

A gyümölcsöket feldaraboljuk, a szilvát negyedeljük, a szőlőfürtöt leszemeljük, az almát és a körtét cikkekre vágjuk, nem kell meghámozni. Citromlével meglocsoljuk. Serpenyőben a vaj felét felhevítjük és a gyümölcsöket 6-8 percig pároljuk, hozzáadva a fehérbort. Szűrőkanállal kiemeljük a párolt gyümölcsöket a serpenyőből. A visszamaradt léhez

hozzáadjuk a diót, a mentalevelet, a tejszínt és összeforraljuk. A vaj másik feléhez kevés lisztet gyúrunk és a forrásban lévő mártáshoz adjuk, ezzel sűrítjük be. Tálaláskor a felszeletelt sült mellé egyenletesen elosztatjuk a gyümölcsöket és a diós mártással leöntjük.

Sokan félnek a parfé elkészítésétől, pedig felesleges tartani tőle. Egy kissé időigényes, de az eredmény kárpótolja a munkánkat.

Rumos szilvaparfé:

Hozzávalók: 2 egész tojás, 4 tojássárgája, 4 dl tejszín, 1 cs. vaníliás cukor, 25 dkg kristálycukor, fél dl rum, 25 dkg szilva.

A szilvát kimagozzuk, negyedekre vágjuk. 10 dkg cukorból fél dl vízzel szirupot főzünk. Ebben lassú tűzön negyedórán át főzzük a szilvát, majd hozzáadjuk a rumot és alaposan behűtjük. A 4 tojássárgáját és a két egész tojást 15 dkg cukorral, vaníliás cukorral kikeverjük. Vízgőz felett kevergetve krém sűrűségűre főzzük, majd hidegvízbe állítva tovább keverjük. Ha kihűlt, hozzákeverjük a tejszínből vert kemény habot. A massa felét elosztjuk a formákban és a mélyhűtőbe tesszük. Fél óra elteltével megszórjuk a lecsepegtetett szilvadarabokkal és ráöntjük a massa másik felét. A fagyasztóba visszatéve teljesen kifagyasztjuk. Tálalás előtt a formát forró vízbe mártva, könnyedén kiboríthatjuk a kész parfét. Oldalát megszórhatjuk darabolt dióval.

Jó étvágyat kívánok!

F.M.Zs.

Kiadja: Rákóczi Lap Baráti Kör Közhasznú Egyesület

Felelős kiadó, felelős szerkesztő: Pappné Benson Mária (pbm)

Tervező-szerkesztő, tördelő: Papp Imre grafikus

E havi számunkat a szerkesztőség tagjai közül írták:

Balázs Antal, Czirmayné Kocsis Róza, Dr. Túrócziné Páldi Erzsébet (TPE), Feketéné Molnár Zsuzsanna (FMZs), Hably Dóra, Jobbágné Incze Erzsébet, Katona Gizella, Kövér Nikolett, Mondy Viktor, Nagy Timea, Ulviczki György, Urbánné Kelemen Rózsa

Önkormányzati hírek: Mikó Bernadett

Iskolai hírek: Hőnyiné Nagy Erzsébet

A Rákóczi Lapot terjeszti: Bíró Tibor vállalkozó (előfizetés: Bíró Tibor vállalkozónál, 06/20/2226-774).

Rákóczi Lap Baráti Kör és a szerkesztőség elérhetősége:

Tel.: 06/20/3917-444, e-mail: rakoczilap@freemail.hu

A Rákóczi Lap és a településről más fontos információ olvasható a folyamatosan frissülő községi hivatalos honlapon:

www.rakoczifalva.hu

ISSN 2060-6079

A következő szám szeptember hónapban jelenik meg.

MÁCSIMŰZEUM

BOCS D 'ART GALÉRIA 34.
Csörögi József sörös kupáit
és Szabó Árpád sörösdoboz gyűjteményének
érdekes darabjait tekinthették meg
az érdeklődők.

"Sörök között"

Rákóczi-falva

